

**LIETUVOS ADVOKATŪROS GARBĖS
IR ADVOKATO GARBĖS ŽENKLU
APDOVANOTŲ ASMENŲ**

REGISTRAS

2013 m.

Vytautas Landsbergis Nr. 1;
advokatas Pranas Vytautas Gineika Nr. 2;
advokatas Isaakas Kaganas Nr. 3;
advokatas Savilijus Katauskas Nr. 4;
advokatas Algirdas Matuiza Nr. 5;
advokatas Kazimieras Motieka Nr. 6;
advokatas Kęstutis Lipeika Nr. 7;
advokatas Česlav Okinčic Nr. 8;
advokatas Kazys Rakauskas Nr. 9;
advokatė Zita Šličytė Nr. 10;
advokatas Vytautas Zabiela Nr. 11.

2014 m.

Valdas Adamkus Nr. 12;
advokatas Gintautas Daugėla Nr. 13;
advokatas Jonas Nekrašius Nr. 14;
advokatas Rimas Andrikis Nr. 15.

2015 m.

Pranas Kūris Nr. 16;
advokatas Juozas Čivilis Nr. 17;
advokatas Jonas Kairevičius Nr. 18;
advokatas Gintaras Pukas Nr. 19.

2016 m.

Juozas Žilys Nr. 20;
advokatas Vytautas Stanislovas Sviderskis Nr. 21;
advokatas Bronislovas Sandaras Nr. 22;
advokatas Valentinas Mikelėnas Nr. 23.

2017 m.

advokatė Vida Šeikienė Nr. 24;
advokatė Vidutė Tiškvienė Nr. 25;
advokatė Audronė Bugelevičienė Nr. 26.

2018 m.

Jon Baldvin Hannibalsson Nr. 27;
advokatas Robertas Ivanauskas Nr. 28;
advokatas Zenonas Naus Nr. 29;
advokatas Valentinas Staugaitis Nr. 30.

2019 m.

advokatė Eugenija Sutkienė Nr. 31;
advokatas Jonas Ramutis Smilgevičius Nr. 32;
advokatas Jonas Saladžius Nr. 33.

2020–2021 m.

advokatas Algimantas Antanas Palijanskas Nr. 34;
advokatas Arvydas Vaclovas Laurišas Nr. 35;
advokatas Rolandas Valiūnas Nr. 36;
advokatė Renata Beržanskienė Nr. 37.

2022 m.

Egidijus Jarašiūnas, Nr. 38;

advokatė Rasa Aurelija Kučinskaitė, Nr. 39;

advokatė Irena Andriuškevičienė, Nr. 40;

advokatas Raimundas Lideika, Nr. 41.

2023 m.

Julius Sasnauskas, Nr. 42;

advokatė Indrė Panavaitė, Nr. 43;

advokatas Piotras Orlovas, Nr. 44;

advokatas Povilas Jegorovas, Nr. 45;

advokatas Edmundas Budvytis, Nr. 46.

2024 m.

Prof. dr. (HP) Egidijus Kūris, Nr. 47;

advokatas Sigitas Židonis, Nr. 48;

advokatė Virginija Žukienė, Nr. 49;

advokatė dr. Dalia Foigt - Norvaišienė, Nr. 50.

2025 m.

Prof. dr. Jonas Prapiestis, Nr. 51;

advokatas Vytautas Sirvydis, Nr. 52;

Dr. Ingrida Krolienė, Nr. 53;

advokatas Arūnas Petrauskas, Nr. 54.

2013 m. už Lietuvos valstybės Nepriklausomybės atkūrimo bylos vedimą Lietuvos advokatūros garbės ženklą apdovanotas

**Lietuvos Nepriklausomos Valstybės Atstatymo Akto signataras,
Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas**

prof. habil. dr.

Vytautas Landsbergis

PALINKĖJIMAS LIETUVOS ADVOKATŪRAI

Advokatas – tai pagalbininkas, padėjėjas, be abejo, ir patarėjas įstatymų bei proceso džiunglėse. Į advokatą kreipiamasi turint rūpesčio, tad kreipiasi susirūpinęs, dažnai susikrimtęs ir net įbaugintas žmogus. Reikia pagalbos ir advokatas ją suteikia.

Vis dėlto procesas – varžybos, kova. Dėl ko? Dėl tiesos ir taikos – tada gerai. Tačiau jei dėl pergalės bet kuria kaina? Čia ir advokatas gali atsidurti kryžkelėje tarp gėrio ir blogio. Linkiu kiekvienam laikyti šį egzaminą nepralaimint žmogiškumo ir padorumo principų. Jau verčiau pralaimėti bylą.

prof. habil. dr. Vytautas Landsbergis

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai, aktyvų dalyvavimą advokatūros savivaldoje ir daugiau kaip keturias dešimtis, atiduotas advokato darbui, Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Pranas Vytautas Gineika

PALINKĖJIMAS LIETUVOS ADVOKATŪRAI

Advokatūros garbės ženklo įteikimas – tai aukščiausias viso advokato darbo įvertinimas ir pagerbimas. Advokatas juo turi didžiuotis ir kartu nepamiršti, kad šis vardas įpareigoja puoselėti gražiausias advokatūros tradicijas.

Jauniesiems advokatams norėčiau palinkėti nuosekliai laikytis visuotinai pripažintų dorovės ir moralės normų, būti skrupulingai sąžiningiems piliečių ir teisėsaugos pareigūnų atžvilgiu, darbą atlikti taip, kad nebūtų sąžinei priekaištų.

Advokatų tarybai linkėčiau rasti receptą, kad į advokatūrą patektų tik advokatų darbo etiką suprantantis ir jos besilaikantis žmogus. Advokatūra negali būti visų norinčių būti advokatais prieglauda.

Advokatas Pranas Vytautas Gineika

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir
aiškią pilietinę poziciją atkuriamos Lietuvos laikotarpiu
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Isaakas Kaganas

ADVOKATŪRA MAN PASIRODĖ LYG UŽUOVĖJA

Dėl SSRS viešpatavusio valstybinio antisemitizmo į advokatūrą buvau priimtas praėjus daugiau kaip dvidešimčiai metų nuo to, kai baigiau universitetą. Tuo metu jau klestėjo „brežnevinis marazmas“, tačiau advokatūra man pasirodė lyg užuovėja. Pirmiausia Lietuvos advokatūros savarankiškumą dar 1940 m. sutrypė komunistai. Daug advokatų atsidūrė Sibire ar Vakaruose, žydų tautybės (nacių okupacijos metais) – Panerių bei kitų panašių vietų grioviuose. Po karo formaliai advokatūrai vadovavo Teisingumo ministerija, bet tikrasis jos šeimininkas buvo LKP CK Administracinių organų skyrius, jo vadovai ir net instruktoriai. Jie stropiai kontroliavo priėmimą į advokatūrą, inicijuodavo advokatų šalinimą. Retkarčiais būdavo rengiamos vadinamosios atestacijos (iš tikrųjų – valymai), taip galėjo būti pašalintas bet kuris neįtikęs advokatas. Greitai supratau, kad advokatas privalo laikytis įvairių apribojimų, tam tikrų žaidimo taisyklių. Antai dalyvauti disidentų ar kontrabandos bylose galėjo tik advokatai, turintys leidimą dirbti su KGB bylomis (aišku, aš jo neturėjau). Uždarbis buvo griežtai ribojamas. Norėdamas bent šiek tiek išsivaduoti iš slegiančios rutinos ėmiausi metodinio darbo. Leidiniui „Į pagalbą advokatui“ parengiau nemažai metodinių rekomendacijų apie gynybą įvairių kategorijų bylose (pvz., nužudymo, išžaginimo ir kt.). Atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę teko būti aktyviu atgimstančios valstybės teisinės sistemos, jos teisingumo ir teisėsaugos institucijų pertvarkymo dalyviu bei liudytoju. Įsitraukiau į visuomeninę veiklą: buvau Sąjūdžio Seimo tarybos narys, dalyvavau Sąjūdžiui rengiant Lietuvos Konstitucijos projektą ir kitoje veikloje. Nuo 1990 m. buvau renkamas į advokatūros savivaldos institucijas ir galiu drąsiai teigti, kad prisidėjau prie naujos nepriklausomos Lietuvos advokatūros kūrimo. Pageidavau, kad Lietuvos advokatūra aktyviai dalyvautų visuomeninėje veikloje, bent pasisakytų dėl naujų įstatymų rengimo ir šitaip prisidėtų prie šio proceso, smerktų žmogaus teisių pažeidimus, kurių buvo nemaža. Deja, tai nepavyko, buvo dar per stiprūs komunistiniai reliktai ir stereotipai.

Advokato Isaako Kagano mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2004 m. įsigaliojęs nežinia kokiais sumetimais priimtas Advokatūros įstatymas atvėrė kelių kiekvienam asmeniui, turinčiam teisininko kvalifikaciją ir minimalų teisinio darbo stažą, nelaikant kvalifikacinių egzaminų, tapti advokatu. Advokatais tapo kitų institucijų pensininkai, visiškai nepasirengę jauni asmenys, žmonės, traktuojantys advokato darbą kaip verslą ir pasipelnymo šaltinį.

Teisybė, tas srautas 2005 m. liepos mėnesį buvo sustabdytas, bet advokatūros „liberalizavimo“ padariniai dar ilgus metus kenks mūsų korporacijai.

Advokatas turi du privalomus darbo požymius: sąžiningumą ir profesionalumą.

Mano manymu, norint pagerinti advokatūros darbą būtina rengti sistemingą neformalų advokatų bei advokatų padėjėjų mokymą, siekiant sustiprinti advokatūros vaidmenį visuomenėje – aktyviai dalyvauti ginant žmogaus teises, rengiant atitinkamus teisės aktus, pasisakant opiais visuomenę dominančiais klausimais.

Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai sukūrus Lietuvos advokatūros emblemą, ant advokatų mantijos nešiojamą skiriamąjį ženklą, medalį, šalies advokatūros vėliavą ir jų simbolius Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Savinijus Katauskas

Savinijus Katauskas – asmenybė, kurią ateities kartos prisimins dėl nuveiktų darbų. Tai ryškus savo kartos atstovas – advokatas, grafikas, dailininkas, ekslibrisų, plakatų, medalių, ženklelių, atvirukų, įvairių iliustracijų autorius, Lietuvos advokatūros simbolikos kūrėjas. Šio mūsų bendruomenės nario dėka 1999 m. gimė Lietuvos advokatūros emblemos, simboliai, vėliavos, gairės ir ženklai (ant advokatų mantijos nešiojamas skiriamasis ženklas ir ženkliukas). Tokių skiriamųjų ženklų neturi daugelio pasaulio valstybių advokatai.

Mūsų bendruomenės simbolika amžiams išliks ir primins, kad turėjome garbės pažinti ir nešioti šio autoriaus kūrinius.

Advokato darbas mane traukė lygiai taip pat, kaip ir rašymas ar dailė. Jausdavau vidinį jaudulį rengdamasis bylai, kūrybiškai ieškodamas išečių iš gyvenimiškų situacijų. Nuolatinis kontaktas su žmonėmis man patiko. Esu iš prigimties kalbus ir galimybė bendrauti, ginčytis, argumentuoti, įrodinėti mane visados traukė.

Lietuvos advokatūros vėliavą, ženklą, ženkliuką, gaires sukūriau tada, kai buvo rengiamasi minėti Lietuvos advokatūros įkūrimo 80-metį. Suprasdamas, kad visa tai bus ilgam ir pirmą kartą Lietuvos advokatūros istorijoje, su didžiuliu noru ėmiausi atlikti tai, kam ruošiausi jau seniai kurdamas ekslibrisus, emblemas, ženkliukus ir kitą atributiką. Buvo nesunku, viską padariau nemokamai ir esu patenkintas, kai matau Lietuvos advokatus su mano sukurtu ženklu ant mantijos ir ženkliukais švarkų atlapuose. Sprendimą, kas turi būti įrašyta emblemoje, priėmėme kartu su kolega advokatu Algimantu Dziegoraičiu, vartydami lotynų kalbos žodyną.

Man dar teko pažinti ikikarinės kartos advokatūrą, pajutau ir iš dalies perėmiau iš jų bendravimo teisme ir už jo sienų patirtį ir principus, kurie buvo persunkti pagarba advokato profesijai, inteligencija, giliu teisės išmanymu, korektiškumu, profesionalumu.

Advokato Savinijaus Katausko mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir
keturias dešimtis metų, skirtų advokato praktikai,
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Algirdas Matuiza

GYVENIMAS PASKIRTAS PAŠAUKIMUI

Visais laikais būtina ir reikia, kad kiekvienas advokatas suprastų esąs Advokatas, kad yra pašauktas padėti žmogui ir privalo tai daryti visomis teisėtomis priemonėmis ir būdais. Tik tada įgyjamas pelnytas žmonių pasitikėjimas ir pagarba. Dirbti neįmanoma be supratimo, kas yra advokato etika ir kiti svarbiausi jo veiklos principai. Visiems advokatams, ne tik jauniems, reikia palinkėti, kad gerbtų advokato vardą, nes tai svarbu, kad tikrai žinotų, jog jie yra advokatai ir iš jų reikalaujama daug daugiau negu iš kitų teisininkų, t. y. turi būti atitinkamas elgesys, nepamirštamos etikos bei dorovės normos ir visi kiti principai, svarbūs šiame darbe, visuomenėje. Advokatas, teisme atstovaudamas asmeniui ir jį gindamas, parodo visos advokatūros veidą. Iš to, kaip jis pasirengęs, kiek įsigilinęs į bylą, kiek yra išprusęs, kaip elgiasi, susidaro teismo nuomonė apie tą konkretų advokatą ar apie visą advokatūrą.

Advokato profesijai atidaviau labai daug, bet nieko nesigailiu. Tai buvo sąmoningas pasirinkimas iš pašaukimo ir manau, kad tai buvo ir visada liks teisingas pasirinkimas. Svarbu, kad į darbą važiuoji noriai ir iš darbo grįžti patenkintas.

Turiu viltį, kad advokato vardas bus iškeltas daug aukščiau, negu kad kartais girdima iš teisėjų ar kitų proceso dalyvių lūpų. Norėtusi, kad apie advokatus būtų kalbama tik gerai. Advokatūra turi išlaikyti savo gerą vardą.

Advokato Algirdo Matuizos mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

Tėtis advokato profesijai skyrė daugiau nei 40 metų ir labai ją vertino – kiekvienas klientas buvo ypatingas, kiekviena byla – pati svarbiausia. Man Tėtis visada buvo pavyzdys advokato, kuris dirba laikydamasis aukščiausių advokato etikos ir profesijos standartų. Džiaugiuosi, kad galėjau iš jo mokytis.

Dukra Eglė Matuizaitė, advokatė

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai savo darbais parodyjus pilietinę drąsą ir poziciją Advokato garbės ženklu apdovanotas

**Lietuvos Nepriklausomos Valstybės Atstatymo Akto signataras,
Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas,
advokatas**

Kazimieras Motieka

PALINKĖJIMAS LIETUVOS ADVOKATŪRAI, PRISIMINIMAS, PADĖKA

Teisininko profesiją paskatino rinktis sovietinė neteisė. Sovietinė teisė Lietuvoje sunaikino didžiąją dalį inteligentijos, teroru ir žudymais nuslopino ginkluotą pasipriešinimą ir išsklaidė lietuvių po sovietinius kalėjimus, lagerius ir tremties vietas. Vis dėlto tais laikais daugelio advokatų santykiai buvo labai geri. Stengėmės išlaikyti savo autonomiją ir tai mums pavykdavo. O kai tapome per daug savarankiški, LKP Centro komitetas panaikino Advokatų tarybą ir vietoje jos įkūrė Organizacinį biurą. Jo pirmininku paskyrė Centro komiteto darbuotoją, kuriam buvo pavesta padaryti tvarką. Tuo metu įkurta ir mus prižiūrėti turėjusi Juridinė komisija. Manau, kad advokatūrai tai buvo juodžiausias kelerių metų tarpsnis jau ir taip tamsiu sovietinio gyvenimo laikotarpiu. Po šio tarpsnio vėl atgavome teisę turėti savo Advokatūros tarybą, kuriai ilgus metus, net ir atkūrus Lietuvos valstybės Nepriklausomybę, sėkmingai vadovavo advokatas Kęstutis Lipeika. Paskui, kai buvo priimtas Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymas ir visuomenė pradėjo vystyti rinkos ekonomikos sąlygomis, advokatūros veiklai atsirado naujų plačių galimybių. Kelis kartus padidėjo advokatų skaičius. Daug gabių ir iniciatyvių jaunų žmonių savo darbais rašo naujus Lietuvos advokatūros istorijos puslapius.

Profesijos kredo: darbą turi atlikti taip, kad nesijaustum kaltas, ir būtina vadovautis visuotinai pripažįstamais moralės ir dorovės principais. Asmenys apie gerą advokatą visur sužinos ir į jį kreipsis. Kai žmonėms nuoširdžiai atstovauji, gini jų interesus, jie visada jaus patikimą paramą ir už tai advokatą gerbs.

Advokato Kazimiero Motiekos mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai pelnius
advokatų bendruomenės pagarbą ir išsaugojus
advokato profesijos garbę sudėtingu laikotarpiu
Advokato garbės ženklu apdovanotas

**Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas,
advokatas**

Kęstutis Lipeika

Pažvelgus atgal matyti, kad laikas ypač greitai prabėgo: aš nepaprastai mėgstu ir gerbiu savo profesiją, ja žaviuosi.

Tikrai nekeisčiau nei to, kas išgyventa, nei savo profesinio pasirinkimo. Ilga profesinė praktika suteikė unikalią galimybę pažinti daug įdomių žmonių ir patirti daug profesinių išgyvenimų. Advokato pašaukimo ieškojau gana ilgai – pirmuosius 5–6 metus, tačiau pasirinkta profesija ir praktika leido visiškai save realizuoti. Savęs, kaip advokato, reikia ieškoti visą gyvenimą. Jeigu advokatas profesine prasme jaučiasi viską pasiekęs, jis turi pasitraukti. Norint tapti advokatu, nepakanka norėti juo būti. Reikia atskleisti visas savyje esančias savybes, kurios leistų suvokti tikrąjį advokato pašaukimą, gebėjimą klientą suprasti, išklausyti, ginti, pateisinti.

Advokatas turi būti itin išsilavinęs, moralus ir apsišvietęs, nes tik tai leis deramai vykdyti savo pareigas ir priedermes. Juk į šios profesijos atstovą nelaimingas žmogus kreipiasi dažniau nei laimingas. Advokatui reikia elgtis taip, kad ir negalėdamas klientui padėti jis nepadarytų jo dar nelaimingesnio. Visa tai ateina su patirtimi su branda. Jaunas advokatas turi nugalėti pagrindinį veiksnių – išankstinį įsitikinimą, kad jis viską žino ir daro geriau už kitus. Tai suvokęs ir šį barjerą įveikęs advokatas pažins advokatūros žavesį ir pasiaukojimą jai. Tikroji advokato paskirtis – ne laimėti kliento ginčą, o padėti siekti to, ko klientas siekia teisinėmis priemonėmis (tai profesinės veiklos principas).

Advokatūros žavesys ir tikroji klasika visuomet slypėjo advokato iškalboje, įtikinėjimo mene, saviraiškoje, tačiau dabar su apmaudu galima konstatuoti, kad advokatui jau nebetenka sakyti tikrųjų baigiamųjų kalbų teismuose. Teismuose iš esmės nuvertinamas žmogiškasis mąstymas ir įtikinėjimo menas. Nei kompiuteris, nei gyvenimo tempas negali ir neturi atriboti žmogaus nuo esminių pradų, humanizmo, retorikos, įtikinėjimo meno, nuo kitos nuomonės turėjimo ir žmogiškųjų vertybių.

Be to, teisėjų, prokurorų ir advokatų faktinis santykis procese nėra darnus. Šioje trejybėje nėra tinkamos ir deramos pagarbos kito profesijai. Tarp šio darinio figūrų sureikšminama užimama sava procesinė padėtis. Šios profesijos neprivalo viena kitos nei mylėti, nei neapkęsti. Kiekvieno teisingumo vykdytojo ar dalyvio mintyse pirmoje vietoje privalo būti derama ir nuolatinė pagarba kitai profesijai. Jeigu kuri nors iš šalių sureikšmina savo procesinę padėtį ir savo vykdomą vaidmenį, teisingumas yra nuviliamas. Kol visi trejybės elementai tuo nesivadovaus ir to nepripažins, tol teisingumo sistema šlubuos. Tiek teismas, tiek prokuroras privalo nepamiršti, kad advokatas procese yra būtina figūra, – juk kito nuomonė, kito įsitikinimai, jo įtikinėjimas yra būtinas veiksnys ieškant tikrosios tiesos.

Pastaruoju metu dažnai girdime viešai įvardijamus tokius advokatų lyginimus: garsus, brangus, pirmaujantis, lyderiaujantis, geriausias... advokatas. Tai žiniasklaidos suformuoti iš esmės neteisingi advokato apibūdinimai, kurie klaidina visuomenę ir iškreipia advokatūros suvokimą. Advokatui nereikia jokio kito epiteto veiklai apibūdinti, išskyrus įvertinimą, kad jis yra geras advokatas. Jeigu advokatui pasakoma, kad jis yra GERAS ADVOKATAS, tai turi reikšti, jog jis yra geras ir kaip žmogus, ir kaip specialistas. Toks advokato apibūdinimas yra ir turi būti aukščiausias advokato įvertinimas, jo atrasto pašaukimo įrodymas.

Šių dienų advokatui svarbu ne tik profesionaliai ginti kitus, bet ir rūpintis savo profesijos prestižo gynimu.

Lietuvos advokatų tarybos pirmininko, advokato Kęstučio Lipeikos mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai istoriškai svarbiu
Lietuvos valstybės Nepriklausomybės atkūrimo laikotarpiu
Advokato garbės ženklą apdovanotas

**Lietuvos Nepriklausomos Valstybės Atstatymo Akto signataras,
advokatas**

Česlav Okinčic

Man didelė garbė būti apdovanotam Lietuvos advokatūros garbės ženklu. Dažnas apdovanojimas, nors ir skiriamas konkrečiam asmeniui, iš tikrųjų turi daug adresatų, vainikuoja daugelio asmenų, dažnai anoniminių, darbus ir nuopelnus. Priimdamas šį apdovanojimą su dėkingumu galvoju apie visus tuos, be kurių nebūčiau tu, kuo esu dabar.

Turiu omenyje savo tėvus, savo žmoną, kurie išmokė mane būti jautriu žmogaus reikalams, skriaudai.

Galvojau apie Vilniaus Alma Mater teisės profesorius Praną Kūrį, Ipolitą Nekrošių, Zenoną Namavičių, Stasį Stačioką ir kitus, kurie ne tik mane mokė teisės ir to, kaip ja naudotis, bet ir įdiegė man akademinį principą, kad plus ratio quam vis („protas yra daugiau nei jėga“). Sunkiu sovietmečiu jie gebėjo man parodyti ir padėjo įsisąmoninti, kad teisingumas egzistuoja ir jo negalima įsprausti į griežtą bet kurios ideologijos korsetą.

Aš galvojau apie tikrus advokato profesijos žinovus Kęstutį Lipeiką, Kazimierą Motieką, Petrą Kudabą, Savinijų Katauską, Algimantą Matuizą, kurie mane išmokė, kaip naudotis teise žmogaus labui.

Džiaugiuosi, kad šiandien galiu praktikuoti šią gražią profesiją laisvoje, demokratinėje Lietuvoje.

Tai, kad šiandien Lietuva yra laisva ir demokratiška, kad po daugelio sovietų nelaisvės metų ji atsidūrė laisvų Vakarų šalių šeimoje ir tapo regiono lydere ir pagrindine Abiejų Tautų Respublikos gerų tradicijų paveldėtoja, yra ir mano, kaip Nepriklausomybės Akto signataro ir advokato, simbolinis indėlis. Ir tuo didžiuojuosi.

Savo kolegoms advokatams, ypač jaunesniems kolegoms, linkiu, kad jie savo gyvenime sutiktų tiek daug vertingų žmonių, kiek man pasisekė sutikti. Kiekvieno protingo, teisingo žmogaus pažinimas yra dovana. Linkiu, kad jie išmintingai naudotųsi šia dovana. Nepamirškime, kad žodis „advokatas“ kilęs iš lotynų kalbos „advocare“ – „kviesti pagalbą“.

Mes esame advokatai, esame žmonės, „kviečiami į pagalbą“. Tai yra visa mūsų profesijos esmė ir filosofija. Esame „kviečiami padėti“, kai žmogus, nesvarbu, ar pasiklydęs, ar nelaimingas, ar net nusikaltėlis, bet vis dėlto žmogus, atsistoja vienas priešais visą prieš jį nukreiptą valstybės mechanizmą.

Esame kviečiami į pagalbą, kai asmuo ar institucija tampa bejėgiai susidūrę su vis sudėtingesniu teisinės sistemos ar biurokratijos mechanizmu, įstatymų ar nuostatų labirintu.

Esame kviečiami į pagalbą kilus ginčui.

Mūsų pareiga atvykti ir padėti.

Visą savo profesinį gyvenimą atsiliepdavau į kiekvieną pagalbos šauksmą. Taip suprantu savo profesiją ir taip bandau tai daryti.

Toks pagalbos teikimas tampa antrąja prigimtimi. Taip pasielgiau, kai ir Lietuvai prireikė pagalbos. Taip buvo balsuojant dėl Nepriklausomybės Akto, taip pat sunkiomis ir pavojingomis sovietų agresijos dienomis, kai norėta nuslopinti jauną nepriklausomybę...

Stengiuosi atvykti į pagalbą ir dabar, ramiais laikais, kai gali prireikti mano patarimo Lietuvos valstybės politikams ar institucijoms.

Kartais teikiant pagalbą prireikia drąsos. Taikiais laikais, laimei, tik pilietinės drąsos. Advokatas privalo padėti kiekvienam žmogui, kuriam to reikia, kartais prieštaraudamas visuomenės nuomonei, kartais – valdžiai. Ir taip būna. Deja. „Advokatas“ reiškia „pašauktas padėti“. Tai šios profesijos esmė ir jos misija. Kartais atlikti šią misiją yra sudėtinga. Kartais ši misija nėra suprantama visuomenei. Taigi kartais reikia drąsos. Tokiomis sunkiomis akimirkomis prisimenu savo tautiečio, buvusio Lenkijos užsienio reikalų ministro Władysława Bartoszewskio žodžius: „Jei nežinote, kaip elgtis, elkitės padoriai.“

Advokatas Česlav Okinčic

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai daugiau
kaip pusę amžiaus paskyrus advokatūrai, už aktyvią ir
ramią advokato praktiką Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Kazys Rakauskas

GYVENIMO PAMOKOS

Advokato vardą pirmą kartą išgirdau dar tarpukariu, būdamas 9-ių metų, didelėje Šaulių sąjungos rūmų salėje Utenoje. Lankydamasis Utenoje, būtinai užsuku prie šios man įsimintinos vietos. O tąkart buvo nagrinėjama artimų kaimynų iš Molėtų valsčiaus susišaudymo byla. Ją nagrinėjo Panevėžio apygardos teismas. Aš, lydimas savo mamos mokytojos, buvau liudytojas, vienas iš mačiusiųjų įvykį. Iki posėdžio bylininkai rūmų koridoriuje vis kalbėjo apie advokatus; šis lotyniško skambesio žodis įstrigo atmintyje. Ta kalba nebuvo svetima, Videniškių bažnyčioje per pamaldas skambėdavusi labai aiškia kunigo tarsena. Tais laikais pamaldos vykdavo lotyniškai. Ir užtelėjus svaja apie advokato profesiją, nors ir slapta, nepalikdavo manęs.

Pralėkė labai daug metų... Kiekvienas laikmetis davė savo pamokas, padėjusias orientuotis sudėtinguose gyvenimo sūkuriuose. Tas magiškas profesijos pavadinimas nepaliko manęs. Kėlė domėjimąsi gyvenimo problemomis ir Tėvynės ateitimi.

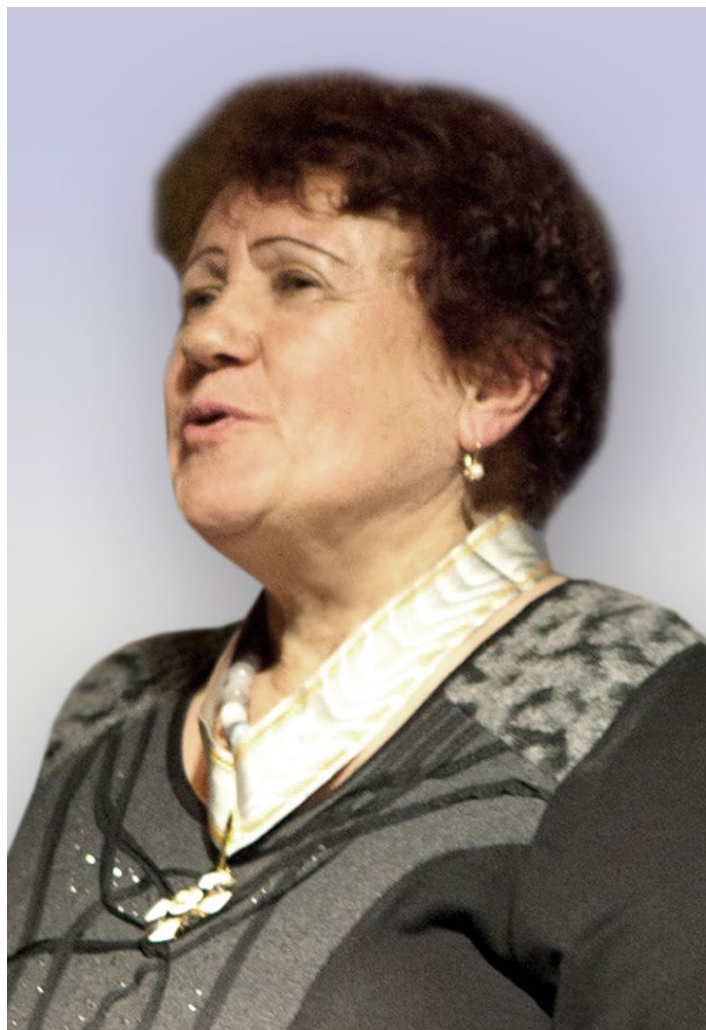
Universitete brukama ideologija ir jos realijos leido suvokti tikrovės perspektyvą: kuo grandioziškesni sovietinės valstybės fantastiniai planai, tuo didesnės griūtys lydėjo jos kuriamą visuomenę. Tai atvedė prie laukiamiausių pokyčių ir mūsų valstybės atgimimo. Iki tol gynėjo padėtis, nors ir buvo sunki, bet savo pareigos padėti žmogui neišmesdavau iš galvos.

Teisinio darbo patyrimas pamokė problemose ieškoti svarbiausio taško ir savo poziciją ginti. Be jų mūsų kalbos ir ilgi raštai – jau šiuolaikinės valstybės laiku – tampa tušti ir nereikšmingi. Jų kartojimas sukelia snaudulį tų, į kuriuos kreipiamės.

Teismų salėse, kitų valstybės institucijų kabinetuose jie nepasiekia tikslo, išsisklaido be jokio atgarsio pilkoje tuštumoje. Nesuradę reikalo esmės, mus pasirinkusiems asmenims irgi liekame ne tokie, kokių jie ieškojo.

Po universiteto suolų ir teismų salių jaunas žmogus, pasirinkęs advokato togą ir jau juodu apdaru pasipuošęs, gyvenime tampa pastebimesnis. Jo žingsnis už nubrėžtų moralės ir tvarkos linijų iškart sulaukia įvertinimo. Kartais skaudaus, o kartais – sumenkusia pagarba.

Būkime tokie, kad sutikę tą, kuris patikėjo mums ieškoti savo bėdų ir rūpesčių palengvinimo kelių, džiaugtumės abu. Tai labai sunkus uždavinys, pasiekiamas kruopščiu darbu, gyvenimo reiškinių atranka ir jų supratimu. Rankos paspaudimas ir šalia mūsų bet kurio esančio žmogaus troškimų supratimas pakelia mus aukščiau ir priartina prie Žmogaus.

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai
aktyviai dalyvaujant Sąjūdžio veikloje ir ginant žmogaus teises
Advokato garbės ženklą apdovanota

**Atkuriamojo Seimo narė,
advokatė**

Zita Šličytė

ATSTOVAVIMAS NEPRIKLAUSOMYBĖS SIEKIANČIAI TAUTAI (1988–1992 M.)

Tas laikotarpis, poetiškai vadinamas Dainuojančia revoliucija, pažymėtas smurtu prieš taikaus mitingo dalyvius 1988 m. Arkikatedros aikštėje, rafinuota Sovietų Sąjungos ekonomine Lietuvos blokada 1990 m., vis tebekraujuojančiais 1991 m. sausio 13 d. įvykiais, Medininkų žudynėmis ir savanorio Artūro Sakalausko žūtimi prie Parlamento rūmų. Galingoji Sovietų Sąjunga kariavo prieš mažutę laisvės siekiančią Lietuvą. Lietuvos advokatų garbei, tenka pastebėti, kad nemažas kolegų skaičius 1988 m. tapo aktyviais Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio dalyviais ir rėmėjais.

Be tuometinės valdžios žinios ir pritarimo 1988 m. lapkričio 17–18 d. Taline vyko Pabaltijo respublikų teisininkų seminaras, kuriame dalyvavo advokatai Petras Kudaba, Liudvikas Narcizas Rasimavičius, Zita Šličytė ir Vilniaus universiteto docentas Vilenas Vadapalas. Seminaro dalyviai, Pabaltijo teisininkai, pirmą kartą atvirai pareiškė, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos priklausymas Sovietų Sąjungai neturi reikiamo juridinio pagrindo.

Iki 1989 m. Sovietų Sąjungoje rinkimai į Liaudies deputatų tarybas vykdavo be pasirinkimo, nes būdavo balsuojama už vieną vienintelį vadinamąjį komunistų ir nepartinių bloko kandidatą. Tokia rinkimų sistema buvo demonstruojama tariama tarybinės liaudies vienybė, nors faktiškai tai tebuvo tikrai ideologinė fikcija. Pirmieji laisvi Sovietų Sąjungos liaudies deputatų rinkimai įvyko 1989 m. kovo 26 d. Juose du mandatus iškovojo Lietuvos advokatai Kazimieras Motieka ir Z. Šličytė.

Iš Sovietų Sąjungos liaudies deputatų 2-ojo suvažiavimo tribūnos 1989 m. gruodžio 22 d. advokatas K. Motieka iš Lietuvos perskaitė parlamentinės grupės pareiškimą dėl SSRS Konstitucinės priežiūros ir konstitucinės priežiūros komiteto sudarymo įstatymo. Pareiškime buvo teigiama, jog „mes atkreipiame Suvažiavimo dėmesį į tai, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos įtraukimas į SSRS neturi tarptautinio teisinio pagrindo, todėl konstitucinė priežiūra ir reikalavimai, kad SSRS įstatymai turėtų viršenybę šiose respublikose, prieštarauja jų tautų apsisprendimo teisei“. Perskaitęs parlamentinės SSRS liaudies deputatų grupės pareiškimą, advokatas K. Motieka papildė jo turinį trigubai ilgesniu savo pasisakymu, kuriame jis akcentavo SSRS pareigą gerbti Suvienytų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos 1986 m. gruodžio 4 d. rezoliucijoje 41/128 įtvirtintą Tautų vystymosi teisę.

„Kaip deputatas, Lietuvos rinkėjų vardu noriu pasakyti, kad naujos teisinės sovietų valstybės sukūrimas, kurio siekia Persitvarkymas, neįmanomas, jeigu tokios valstybės pamatai bus statomi ant neteisėto pagrindo. Todėl aš, kaip Lietuvos rinkėjų įgaliotas asmuo, kviečiu SSRS vyriausybę artimiausiu laiku pradėti oficialias derybas su Lietuvos įgaliotaisiais atstovais dėl stalinizmo nusikaltimų likvidavimo ir Lietuvos valstybės nepriklausomybės atkūrimo“, – kalbėjo K. Motieka.

Šią istorinę kalbą išgirdo visas pasaulis, nes ji buvo pasakyta didžiausiame šeštadajį pasaulio valdžiusios imperijos parlamente, kurį sudarė 2 250 deputatų. Lietuvos advokatūros istorijoje įrašytas ištikimo atstovavimo rinkėjams, pilietinio ryžto ir drąsos pavyzdys.

Po dviejų dienų 2-asis Sovietų Sąjungos liaudies deputatų suvažiavimas priėmė nutarimą „Dėl Sovietų Sąjungos ir Vokietijos 1939 m. rugpjūčio 23 d. nepuolimo sutarties politinio ir teisinio įvertinimo“, kurio 6 ir 7 punktais ne tiktai pasmerkė šitos sutarties slaptuosius protokolus, bet ir pripažino juos „teisiniu požiūriu niekiniais bei negaliojančiais nuo jų pasirašymo momento“. Ant šito nutarimo projekto yra dviejų Lietuvos advokatų – K. Motiekos ir Z. Šličytės – parašai. Nutarimas buvo parengtas ir priimtas ne tiktai liaudies deputatų, bet ir visuomenės pastangomis. Komisija ir atskirų jos narių grupė (Lietuvos, Latvijos ir Estijos deputatai) 1989 m. vasarą posėdžiavo 19 kartų. Buvo organizuota daugybė atkurti istorinį teisingumą reikalaujančių akcijų, kurias vainikavo 1989 m. rugpjūčio 23 d. Baltijos kelias, nutiesęs dviejų milijonų žmonių gyvą grandinę nuo Vilniaus iki Talino ir pademonstravęs Baltijos tautų solidarumą bei siekį panaikinti neteisėto sandorio pasekmes.

Artėjo 1990 m. rinkimai į Lietuvos SSR Aukščiausiąją Tarybą. Gyvybiškai svarbiems Tautos interesams tuo metu aktyviai atstovavo didelis Lietuvos advokatų būrys. Turbūt nebuvo Lietuvoje tokios vietovės, kurioje Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio grupių veikloje nedalyvautų nors vienas advokatas.

Lietuvos SSR Aukščiausiosios Tarybos deputatais 1990 m. vasario–kovo mėnesį buvo išrinkti 6 advokatai: Egidijus Jarašiūnas, K. Motieka, Jonas Liaučius, L. N. Rasimavičius, Česlav Okinčic, Valerijonas Šadreika.

Po mėnesio, 1990 m. balandžio 6 d., Aukščiausiosios Tarybos deputate išrinkta septintoji advokatė Z. Šličytė.

Lietuvos advokatūra pagrįstai gali didžiuotis, kad po 1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Akto „Dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo“ yra advokatų E. Jarašiūno, K. Motiekos, J. Liaučiaus, L. N. Rasimavičiaus, Č. Okinčic ir V. Šadreikos parašai.

Esame Kovo 11-osios dalyviai ir liudytojai, istorinės (tęstinės) lietuvių tautos gyvoji karta, išreiškusi savo apsisprendimą ir troškimą gyventi nepriklausomoje demokratinėje Lietuvos Respublikoje.

Advokatai E. Jarašiūnas, L. N. Rasimavičius ir V. Šadreika, deja, jis 1991 m. birželio 29 d. mirė, dirbo Teisinės sistemos komisijoje, kurios darbas buvo itin sudėtingas. Reikėjo suformuluoti teisinės sistemos reformos principus, užtikrinančius laisvosios rinkos ir demokratijos plėtrą Lietuvoje, o Parlamentas neturėjo nei įstatymų leidybos patirties, nei tradicijų. Advokatams J. Liaučiiui ir Z. Šličkytei teko dirbuotis ne mažiau reikšmingoje Krašto apsaugos ir vidaus reikalų komisijoje, kuriai jau 1990 m. vasarą teko rūpintis Krašto apsaugos tarnybos, Alternatyvios (darbo) tarnybos ir Atsakomybės už Laikinojo krašto apsaugos prievolės įstatymo nevykdymą, Policijos ir kitų įstatymų projektų rengimu bei priėmimu. Advokatas Č. Okinčic dirbo Užsienio reikalų komisijoje. Jis daug nuveikė, stiprindamas draugiškus Lietuvos santykius su Lenkija. Deputatas K. Motieka buvo išrinktas Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko pavaduotoju, ir būtent advokatas netgi tapo istorinio Parlamento vadovu.

Parengti Lietuvos Respublikos Konstitucijos projektą, atitinkantį visus pasikeitimus ir naują laikmetį, buvo svarbiausia Aukščiausiosios Tarybos misija. Taikdariai advokato L. N. Rasimavičiaus pasiūlymai ir sudaryta grupė E. Jarašiūno projekto pagrindu suredagavo kompromisinį variantą, kuris ir buvo pateiktas Tautai balsuoti.

Deputato ir advokato E. Jarašiūno darbo, kuriant Lietuvos valstybės konstitucinius pagrindus, neįmanoma pervertinti. Jis ne tik redagavo Lietuvos Respublikos Konstitucijos projekto tekstą, bet ir parengė bei pateikė Aukščiausiajai Tarybai Lietuvos Respublikos pilietybės, taip pat Politinių partijų, Profesinių sąjungų ir kitų įstatymų projektus. Jis taip pat yra ir pirmojo atsikūrusios valstybės Advokatūros įstatymo iniciatorius ir autorius.

Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo nariai advokatai garbingai atstovavo nepriklausomybės siekiančiai Tautai ir sąžiningai įvykdė rinkėjų priesakus atkurti nepriklausomą Lietuvos valstybę, istorijoje įamžindami ne tik savo, bet ir Lietuvos advokatūros vardą.

Advokatė Zita Šličkytė

2013 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir daugiau
kaip pusę amžiaus trunkančią advokato praktiką,
už pilietines viso gyvenimo iniciatyvas ir parašytas knygas
Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Vytautas Zabiela

ADVOKATU TAPAU IŠ IDĖJOS

Jaunystėje buvo sunkūs ir žiaurūs laikai. Mūsų miestelyje prie mokyklos durų mačiau gulinčius numestus išniekintus Lietuvos partizanų kūnus, ištremti klasės draugai šaukte šaukė mano neapykantą ir norą ieškoti teisingumo. Tokia aplinka ir suformavo mano nuostatą būti užtarėju, neiti prieš savo sąžinę ir nuskriaustą žmogų. Tai sunki gyvenimo mokykla, nulėmusi mano gyvenimo kelio kryptį.

Advokatu tapau iš idėjos, todėl siekiau kaip galima geriau pažinti šią profesiją, jos etiką, advokato darbo ištakas, metodiką, jo padėtį visuomenės teisinėje sistemoje, gilinausi į teismų darbo praktiką.

Advokatūra, advokato profesinis darbas, visuomeninė veikla man tapo tartum dideliu ūkininko lauku, kur pradėdamas pradalgę mąstai, koks didelis laukas tavęs laukia, o tu toks menkas, bet pradėjęs darbą turi jį dirbti iki galo, niekada nepavargdamas, neaimanuodamas ir neturėdamas nė vienos laisvos minutės.

Aš išgyvenau profesinę pilnatvę, nes savo darbu prisiliečiau prie advokatūros ištakų, jos ugdymo, puoselėjimo ir todėl glaudžiai su ja suaugau. Man pasisekė, kad teko ilgai dirbti ir gyventi šia profesija, nebūti tik pakeleiviu šiame garbingame darbe.

Niekam ne paslaptis, kad advokatai visais laikais buvo nemėgstami, nes jų funkcija ginti žmogų reiškia buvimą savotiškoje oficialios valdžios ir iš dalies visuomenės opozicijoje. Visa sovietinės ir posovietinės Lietuvos advokatūros istorija yra kova už advokato ir advokatūros nepriklausomumą, autonomiškumą, nepažeidžiamumą.

Būtina prisiminti prof. Petrą Leoną, dvylika metų vadovavusį prieškario Lietuvos advokatūrai, skaičiusį paskaitas studentams ir pateikusį visuomenei pavyzdį, kokia visais laikais buvo samprata apie advokatūrą ir advokatą. Savo paskaitose jis minėdavo Napoleoną, kuriam 1804 m. buvo pasiūlyta pasirašyti dekretą dėl advokatūros (Prancūzijoje 1797 m. advokatūra buvo panaikinta, ją reikėjo atkurti). Tada jis pasakęs: „Dekretas absurdiškas, jame nėra nieko prieš advokatus. Jie yra sukčiai, nusikaltimų meistrai ir apgavikai; kol aš turėsiu prie šono kardą, niekados nepasirašysiu panašaus dekreto; aš noriu, kad būtų galima nupjauti liežuvį tam advokatui, kuris juo naudojasi prieš vyriausybę.“ Panašios buvo ir daugelio kitų valstybių diktatorių nuostatos.

Kaip būtų malonu, kad aš klyščiau sakydamas, jog ir dabar atsiranda asmenų, puoselėjančių panašias nuostatas ir net pagiežą.

Profesinis advokato darbas ir jo visuomeninė veikla – tai broliai dvyniai. Man neįsivaizduojamas advokato įvaizdis be jo visuomeninės veiklos. Tik dėl visuomeninės veiklos ir be reklamos galima pasiekti tradicinį advokato įvaizdį, o jei bus vertinama pavienio advokato veikla, bus gerbiama ir visa advokatūra.

Nereikia nieko agituoti, nes visiems suprantama, kad advokato įvaizdį visuomenėje formuoja jo nepriekaištingai atliekama profesinė veikla. Vis dėlto to neužtenka, kad mūsų advokatūra ir advokatas visuomenėje turėtų tokią įtaką, kurią pripažintų ir vertintų ir valstybinės bei teisėsaugos institucijos, ir kad mes jaustumė visuomenės pagarbą advokatui, o visuomenė suvoktų, jog advokatūra ir advokatai padeda formuoti jos teisinę sąmonę ir gerinti pilietinį aktyvumą, kad ji nebūtų pasyvi stebėtoja politinių, ekonominių šalies procesų, kurie toli gražu nėra tobuli. Tai ne pavienių advokatų reikalas, pastangos ar pareiga. Tai turi būti visų advokatų pareiga ir kiekvieno poreikis.

Advokatas turi būti ne tik gynėjas, bet ir aktyvus visuomeninės, teisinės veiklos, politinio šalies gyvenimo veikėjas.

Advokato profesinės veiklos viršūnė teismo procese yra jo pasakyta kalba. Tai kaip veidrodis atspindi ne tik jo nuveiktą darbą, bet ir tolygiai atskleidžia paties oratoriaus asmenybę.

Manychiau, kad teisminė kalba turėtų būti parašyta ir pasakyta, bet neperskaityta, ji turi būti sakoma teismui, o ne teismo salėje sėdinčiai publikai. Ji turi būti aiški, logiška, argumentuota, turi būti puikiai interpretuojami įstatymai, turi nustelbti oponento kalbą. Čia itin tinka vieno Romos išminčiaus žodžiai apie tai, kokia turi būti teisminė kalba: „Negalima pasikliauti tuo, kad teisėjas jautriai ir atidžiai klausysis, negalima tikėtis, kad jis savo jėgomis išsklaidys kalbos rūką, įneš savo proto šviesą į kalbos tamsą, priešingai – oratoriui dažnai tenka atitraukti jį nuo daugelio pašalinių minčių. Kaip tik dėl to kalba turi būti tiek aiški, kad galėtų prasiskverbti į jo sielą prieš jo valią, sakytum, saulė į akis.“

Teisinio gyvenimo kredo: Jus est ars boni et aequi (lot. teisė – tai gėrio ir teisingumo menas).

Nedaug Lietuvoje advokatų, kurie šiai garbingai profesijai ištikimai tarnavo apie 60 savo gyvenimo metų.

Advokato Vytauto Zabelos mintys
Ištraukos iš interviu su advokatu

2014 m. už vakarietiškos kultūros sklaidą specialiu
Lietuvos advokatūros garbės ženklu apdovanotas

Jo Ekscelencija Lietuvos Respublikos Prezidentas

Valdas Adamkus

**PALINKĖJIMAS
LIETUVOS ADVOKATŪRAI**

*Lietuvos advokatūra –
tai valstybės ir žmonių teisių ir teisingumo įstatymų saugotoja.*

Lietuvos Respublikos Prezidentas
Valdas Adamkus

2014 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
regiono advokatų vienijimą, jų patirties ir paramos sklaidą,
ilgametį darbą savivaldoje, taikią ir pagarbią profesinę laikyseną –
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Gintautas Daugėla

Nuėjęs ilgą šios profesijos kelią, atvirai ir nuoširdžiai galiu pasakyti, kad jis yra ypatingas...

Jis dažnai prasideda einant pievomis ir arimais. Žiūrėk, po kurio laiko – jau ir žvyrkeliu judi, dar po kiek – įsuki į plentą. Tada pakeli galvą, džiaugiesi, tampi orus, pasitikintis, randi laiko šviesti ir šviesti kitus. Bet tokios minutės trunka neilgai – jau ir duobės plente pasirodo, jau ir posūkiai į vieškelius atsiranda.

Turi tvirtai laikyti vairą. Nenuleisti akių nuo savo pasirinkto kelio, privalai nuolat žiūrėti, kur važiuoji, kaip ir su kuo. Kartais turi greitesniam leisti aplenkti ir galbūt duoti kelią tam, kuris nesupranta žodžių ne, negalima, pavojinga...

Todėl šis darbas ir yra ypatingas. Visko laimėti negali. Kai tą suvoki, ne tik pargalės verčia ieškoti kelių į priekį!

Advokatas Gintautas Daugėla

2014 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
asmeninį profesinės garbės ir padorumo standartų pavyzdį,
aukštosios kultūros tradicijos sklaidą regione, pirmosios rašytinės ir
knygos pavidalu išleistos Lietuvos advokatūros istorijos autorystę –
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Jonas Nekrašius

Advokato garbės ženklas, kuriuo esu apdovanotas, įpareigoja mane pateisinti šį garbingą ir išskirtinį Lietuvos advokatūros apdovanojimą, visada ir visur atsakingai elgtis tiek profesiniame darbe, tiek gyvenime, tiek ir visuomeninėje veikloje.

Advokato profesija man asocijuojasi su gydytojo darbu: nevalia suklysti ir apvilti žmogaus, turi daryti viską, kad padėtum jam, duotum šansą pakilti, pasitaisyti. Advokato šventa pareiga – ginti žmogų ar jam tinkamai atstovauti. Savo profesinėje veikloje būtina taikyti tik teisėtus gynybos (atstovavimo) būdus ir metodus. Į kiekvieną bylą būtina žvelgti kaip į labai atsakingą darbą. Kiekviena byla skirtinga, nors atrodo panašiai: tie patys įstatymai, pagal kuriuos kaltinami žmonės, tačiau proceso šalys ir aplinkybės būna kitos. Nėra smulkių ir nereikšmingų bylų. Gindamas klientą advokatas neturi susitapatinti su juo, būtina laikytis savarankiškumo ir nepriklausomumo principo. Advokatas procese turi pasinaudoti visomis savo teisėmis ir būti ne pasyvus stebėtojas, o aktyvus proceso dalyvis, ginti savo klientą ar jam atstovauti visomis leistinomis priemonėmis, net jei tas teismui ar kitiems proceso dalyviams ir nepatiktų. Advokatas padeda atskleisti tiesą, suteikdamas kvalifikuotą paramą, išaiškindamas įstatymus, padeda teismui priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą ar nuosprendį.

Advokato profesija – kilniausia profesija teisingumo kelyje. Šia profesija turi didžiulis kiekvienas, kas juo tampa. Advokatas turi būti išsilavinęs, sąžiningas ir doras – tik tai leidžia tinkamai vykdyti savo pareigas. Kartu tai labai atsakinga profesija ir negalima į ją žvelgti lengvabūdiškai, atmestina, nerūpestingai. Privalu atiduoti visas jėgas, žinias, patirtį, kad pateisintum garbingą advokato vardą. Būtina įsisąmoninti, kad advokatas privalo sąžiningai ginti kliento teises ir teisėtus interesus. Negalima klientui žadėti to, ko negali pasiekti. Be to, advokatas turi mokytis visą gyvenimą.

Savo veikloje vadovaujuosi dešimčia Dievo įsakymų. Jei negalima padėti klientui, tai būtina elgtis taip, kad nepakenktum. Reikia ieškoti ir rasti teisingiausią sprendimą bet kurioje situacijoje, bet kurioje byloje.

Advokatas Jonas Nekrašius

2014 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
drąsų ir ryžtingą gynėjo žodį rezonansinėse bylose,
pro bono atstovavimą ginant valdžios sprendimais
nepatenkintus mitinguotojus bei pirmųjų
Lietuvos advokatūros bendruomenės būrimo tradicijų kūrimą –
Advokato garbės ženklu apdovanotas

**Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas,
advokatas**

Rimas Andrikis

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintos teisės į gynybą, kurios dalyvis yra advokatas, institutas pats savaime deklaruoja advokato profesijos reikšmę ir prasmę vykdant teisingumą, o ypač baudžiamajame procese.

Advokato – profesionalaus teisininko, teikiančio teisinę pagalbą žmogui, – profesija yra konstituciškai būtina, kilni, garbinga, kūrybiška. Tai – subtilios tarnystės žmogui profesija. Konstitucinis pripažinimas, kad kaltinamasis, net amoraliausias, turi teisę turėti gynėją, gimdo advokato prievolę padėti jam. Tik teisėtomis priemonėmis. Advokato poziciją apsprendžia kliento pozicija, todėl vykdant kliento pavedimą advokatui būtinos kompetencijos, kūrybiškumo pastangos. Savotiška rakštimi advokatūra vos ne visais jos istorijos etapais buvo ir yra dėl savo nepriklausomumo, pasak kolegos prof. Petro Leono, „nekenčiama autokratų, diktatorių, tų, kas valdo šalį savo nuožiūra“. Net ir iš aukščiausių valdžios tribūnų griaudėjo absurdiški šūkiai, kad advokatai yra kliūtis nugalėti nusikalstamumą. Ne visiems įkandama tiesa, kad būtent advokato nepriklausomumas yra žmogaus teisių užtikrinimo proceso garantas.

Sakoma, kad teisė yra gėrio ir teisingumo menas (lot. ius est ars arqui et boni). Šio meno advokatas privalo mokytis nuolat. Kaip kitaip nušlifuoti pagarbos žmogaus teisėms, humaniškumui nelygumus, išlaikysi profesinį orumą, pasieksi bent elementarias profesines kompetencijas! Net sunku apibrėžti, kokią puokštę puikių, džiaugsmingų ir laimingų akimirkų man padovanojo būtent advokato profesija.

Dėkoju visiems advokatams, Advokatų tarybai už pripažinimą, jog mano kuklios pastangos Lietuvos advokatūros labui vertos aukščiausio Lietuvos advokatūros apdovanojimo – Garbės ženklo. Linkiu visiems sėkmės vis dar besislapstančio teisingumo platumose.

Advokatas Rimas Andrikis

2015 m. už indėlį į teisingumo procesus bei Lietuvos teisinės valstybės vertybių sklaidą Europoje, akademinį teisinės kultūros plėtojimą Lietuvos advokatūros garbės ženklą apdovanotas

teisininkas prof. habil. dr.

Pranas Kūris

**PALINKĖJIMAS
LIETUVOS ADVOKATŪRAI**

*Lietuvos advokatūrai dėkingas už aukštą mano veiklos įvertinimą –
Garbės ženklo kavalieriaus vardo suteikimą.
Linkiu Jūsų bendruomenei visokeriopos sėkmės.*

prof. habil. dr. Pranas Kūris

2015 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
darbus Lietuvos advokatūros istorijos temomis,
pagarbos advokatūros ištakoms puoselėjimą, jos stiprybės
šaknų paiešką – Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Juozas Čivilis

Advokato profesija mane kaip teisininką išlaisvino nuo kartais sveiku protu nesuvokiamų darbdavio įnorių ir suteikė sąlyginį laisvės pojūtį.

Advokatūros apdovanojimas tik patvirtina, kad teisingai pasirinkau profesiją, teisingai suprantu jos teikiamas galimybes ir svarbą.

Per kelis tūkstantmečius išnyko daugybė valstybių, pamiršti politikai ir jų kalbos, o kartiniai advokato veiklos principai nepakito.

Žodžiu, advokatai buvo, yra ir bus. Tai prisimintina kiekvienam užsimojusiam keisti advokatūrą pagal savo siaurą supratimą.

Advokatas Juozas Čivilis

2015 m. už ilgametį darbą savivaldoje, taikią ir pagarbią profesinę gynėjo laikyseną, klasikinės advokatūros išaukštinimą ir jos pasekėjų kartą Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Jonas Kairevičius

Advokatūra yra demokratijos vertybė. Nei demokratinės valstybės, nei jos teisinės sistemos negalima net įsivaizduoti be advokatūros. Didžiai išsilavinusio, orios laikysenos, inteligentiško advokato veikla yra ne tik žmogaus teisių ir laisvių garantas, bet pozityviai veikia visuomenės kultūrą, ypač jaunimą, kuriam reikia gerų pavyzdžių. Advokato veikla pati savaime yra etiškos laikysenos ir doro darbo pavyzdys.

Visais laikais advokatūroje buvo šviesių asmenybių, todėl ji išliko ori. Visais laikais advokatai buvo visuomenės žiedas. Advokatas neturi valdžios. Jis kliaujasi žiniomis, išmintimi, inteligencija. Beje, apie inteligentiškumą. Žiniasklaidoje rašoma „intelektualai“, nors anksčiau net nesusimąstę visi būtų pasakę ir parašę „intelligentai“. Šitaip reikėtų sakyti, nes intelligentai nuo intelektualų skiriasi rūpesčiu ne vien savo ir proto reikalais (ne vien uždarbiu iš intelekto). Inteligento pareiga rūpintis tauta, valstybe, bendruomene. Tai aukščiau intelekto. Jie gyvena ne vien kosmopolitiniiais projektais, bet ir pasikliaudami sąžine, puoselėdami bendruomeniškumą. Drįstu pasakyti, kad advokatas yra intelligentas arba toks turėtų būti. Gyvenant ne svetimoje, o savoje valstybėje profesinės dorovės kartelė nepakyla aukščiau, tačiau santykis su teisingumu yra kitoks. Advokatas, kaip savos valstybės pilietis, jaučiasi esąs atsakingas ne tik klientui, bet ir visuomenei apskritai. Jis nėra siaurų pažiūrų funkcionierius. Advokatui rūpi ne tik individo, bet ir visuomenės interesai bei dvasinė tautos sveikata. Advokato profesijos grožis ir prasmė visais laikais buvo ir bus tai, kad jis vienas stoja prieš valstybės institucijų klaidas. Advokato profesija yra kūryba ar verslas (amatas). Amatai – tradicinės profesijos, kurių atstovai vadinami amatininkais, o dirbiniai gaminami rankomis. Kūryba – vienas iš tobuliausių, gražiausių dalykų žemėje. Kalbant apie kūrybą, galima sakyti, kad advokatūra yra ta profesija, kuri atveria erdves būtent kūrybai.

Advokato Jono Kairevičiaus mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2015 m. už asmeninį profesinės garbės ir padorumo standartų
pavyzdį bei advokatūros tradicijos sklaidą
Kauno regione Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Gintaras Pukas

*Profesinis kredo: atjauta ir žmogaus supratimas – advokatui būtinos savybės
(šviesios atminties advokatas Kęstutis Lipeika).*

Advokatas Gintaras Pukas

2016 m. už indėlį į teisingumo procesus,
konstitucinių vertybių įtvirtinimą, akademinį teisinės kultūros
plėtojimą Lietuvos advokatūros garbės ženklu apdovanotas

teisininkas prof.

Juozas Žilys

PALINKĖJIMAS LIETUVOS ADVOKATŪRAI

*Advokatai nuo seniausių laikų įgyvendina aukščiausių ir
visais atžvilgiais nekvestionuojamą misiją – gina žmogaus teises,
kurios yra jo socialinio būvio pagrindas!*

*Lietuvos advokatams linkiu atkakliai tęsti šią kilniausių konstitucinę priedermę,
kurios esmė plačiausia prasme – Žmogaus visapusiško orumo užtikrinimas visur,
kur ignoruojami visuomenės lūkesčiai dėl demokratijos ir teisingumo.*

prof. Juozo Žilio mintys

2016 m. už aukščiausių advokato veiklos standartų laikymąsi, taikią ir pagarbią profesinę gynėjų laikyseną Lietuvos teismuose ir Europos Žmogaus Teisių Tisme, klasikinės advokatūros išaukštinimą Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

**Vytautas Stanislovas
Sviderskis**

DARBAS MAN IR POMĖGIS, IR LAISVALAIKIS

Pradėkime nuo to, kad advokatūrą pasirinkti buvau priverstas. Tai buvo bene vienintelė veiklos sritis, kurioje tarybiniais metais galėjau dirbti kaip teisininkas, nes mano šeimoje ir giminėje pokario metais buvo be galo daug ištremtų ir nuteistų už tuos garsiuosius to meto straipsnius. Ir ilgainiui šie dalykai tapo žinomi. Buvau parašęs pareiškimą ir norėjau būti išrinktas eiti liaudies teisėjo pareigas, tačiau man buvo atsakyta, kad negaliu būti renkamas. Taigi praeitis mane riboja, o į advokatūrą galėjau eiti dirbti. Todėl parašiau prašymą ir po kelerių metų buvau priimtas.

Per savo praktiką teko dalyvauti ir nepaprastai skaudžiose ne tik baudžiamosiose, bet ir administracinėse bylose, kai matai tikrą žmogaus tragediją.

Jeigu man būtų suteikta galimybė iš naujo gyventi, jei galėčiau į švarraštį perrašyti visą savo gyvenimą, į advokatūrą būčiau ėjęs iš karto. Dėčiau pastangų, kad mane priimtų į advokatų korpusą, ir galėčiau dirbti advokatu. Tai be galo kūrybingas ir įdomus darbas. Jis negali nežavėti. Galbūt tai ir sunkus darbas, bet aš žodžio „sunkus“ vengiu, nes jei sunku, tai kam dirbti? Jeigu sunku, reikia ieškoti lengvesnio darbo. Advokato darbas man patinka, ir jeigu Dievas duotų galimybę viską grąžinti į pirminį atskaitos tašką, vėl stočiau į teisę ir eičiau į advokatūrą.

Advokato Vytauto Stanislovo Sviderskio mintys
Ištrauka iš interviu žurnale „Lietuvos advokatūra“

2016 m. už asmeninį profesinės garbės ir
padorumo standartų pavyzdį, ištikimybę advokato
pašaukimui bei advokatų bendruomenės telkimą Žemaitijoje ir
Pamario krašte Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Bronislovas Sandaras

Esu nuoširdžiai dėkingas Lietuvos advokatūrai ir visai advokatų bendruomenei už išskirtinį dėmesį, išreikštą mane apdovanojant pačiu aukščiausiu Lietuvos advokatūros apdovanojimu. Juo buvau pagerbtas ir jį gavęs jaučiu dar didesnę prasmę, tebevykdydamas vieną sunkiausių funkcijų teisingumo sistemoje – paties pažeidžiamiausio žmogaus teisių ir teisėtų interesų gynybą šiuo sudėtingu laikotarpiu.

Esu dėkingas likimui, jog, baigęs studijas ir gavęs teisininko kvalifikaciją, visą savo sąmoningą gyvenimą paskyriau šiai garbingai ir sudėtingai profesijai – advokato praktikai. Savo laiku turėjau garbės semtis profesinės patirties iš mano advokato praktikos vadovės – advokatės Gražbylės Venslauskaitės. Ji Lietuvos advokatūros istorijoje pasižymėjo išskirtiniu padorumu, išprusimu, aukščiausia vidine kultūra ir asmenine atsakomybe kiekvienam klientui. Šią patirtį ir įgūdžius perėmęs, neturėjau moralinės teisės elgtis kitaip ir vykdydamas savo asmeninę advokato praktiką. Nuo pat advokato darbo pradžios, nepriklausomai nuo kliento turtinės padėties, pirmiausia mačiau prasmę visapusiškai įsigilinti į jo procesinę padėtį, jo interesus apsiginti ir užtikrinti bendražmogišką paramą kiekvienam savo klientui, atsidūrusiam kritinėje situacijoje. Esu giliai įsitikinęs, kad pagarba advokatui ir pasitikėjimas juo kyla iš sąžiningo ir kokybiško advokato pareigos vykdymo, t. y. nuo to, kiek pastangų jį apginti klientas mato net ir tuo atveju, jei ir ne visuomet absoliučiai to pavyksta pasiekti. Įvertinimas ir pasitikėjimas užsitarnaujamas ilgu, nuosekliu ir atsakingu darbu, į aukštumas iškeliant ne pelno ar žinomumo, o klientui palankaus rezultato siekį. Esu tikras, kad būtent nuoseklus šios esminės taisyklės laikymasis ir lėmė man išreikštą Lietuvos advokatūros dėmesį. Dėl to esu nuoširdžiai dėkingas.

Baigdamas savo mintis norėčiau pasidalyti ir esminių, patirties padiktuotu savo gyvenimo kredo: kiekvienoje, net ir sudėtingoje gyvenimiškoje situacijoje advokatui būtina išlikti žmogumi.

Advokatas Bronislovas Sandaras

2016 m. už nuopelnus kuriant šiuolaikinę Lietuvos privatinę ir
civilinę teisę bei akademinę teisėtyros veiklą ir žinių sklaidą
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas prof. habil. dr.

Valentinas Mikelėnas

Apdovanotojo sentencija advokatams: vitam impendere vero!
(lot. gyvenimas už tiesą!).

Advokatas Valentinas Mikelėnas

2017 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
aukštų advokato etikos standartų puoselėjimą ir ištikimybę
advokato pašaukimui, svarų indėlį į advokatų bendruomenės
vienijimą ir stiprinimą – Advokato garbės ženklu apdovanota

advokatė

Vida Šeikienė

*Advokatas – ne tik profesija, bet ir gyvenimo būdas.
Tai turime atsiminti tiek vykdydami savo tiesiogines pareigas, tiek kitose
veiklose. Advokatui keliama aukšti elgesio, moralės ir kultūros standartai.
Nuo jo elgesio ir profesionalumo priklauso profesijos prestižas.*

*Nors advokato pagrindinė pareiga yra ginti kliento interesus,
tačiau nereikia susitapatinti su klientu.*

*Visada išlikime santūrūs, pagarbūs ir kolegiški, neatsilikime nuo skaitmeninės
epochos reikalavimų, nuolat tobulėkime ir būkime verti šios garbingos profesijos.*

Linkiu profesinės sėkmės visiems Kolegoms!

Advokatė Vida Šeikienė

2017 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
klasikinės advokatūros išaukštinimą ir pagarbos jos ištakoms
puoselėjimą, svarų indėlį į advokatų bendruomenės telkimą
Alytuje – Advokato garbės ženklu apdovanota

advokatė

Vidutė Tiškuvienė

*Advokato profesija man – dovana, mano gyvenimas.
Kai suvoki, kad svarbiausias tavo darbas – padėti kitiems,
patirti tikrą pasitenkinimą. Kiekvieną kartą, kai pavyksta padėti klientui,
mane užlieja pasitenkinimas ir pajuntu vidinę pilnatvę.*

*Įsivyraujant informacinėms technologijoms, advokatui nereikėtų pamiršti gyvo
bendravimo ir ryšio su savo klientais. Tik suvokus jų išgyvenimus ir jausmus,
pavyksta suplanuoti veiksmingą strategiją, padėsiančią pasiekti tikslą.*

Advokatė Vidutė Tiškuvienė

2017 m. už nuopelnus Lietuvos advokatūrai:
pagarbią žmogaus teisėtų interesų gynėją laikyseną ir
asmeninį aukštą profesinių standartų pavyzdį bei
aktyvų dalyvavimą Lietuvos advokatūros savivaldoje –
Advokato garbės ženklu apdovanota

advokatė

Audronė Bugelevičienė

Didžiuojuosi gavusi aukščiausią Lietuvos advokatūros apdovanojimą – Advokato garbės ženklą, kuris man yra be galo svarbus, nes advokato veikla ir pati Advokatūra užėmė pagrindinę mano, kaip teisininkės, gyvenimo ir veiklos dalį. Toks aukštas mano veiklos advokatūroje įvertinimas man leidžia manyti, kad ji nebuvo beprasmė ir prisidėjo prie visos Lietuvos advokatūros ir advokatų pastangų puoselėti ir ginti laisvos ir nepriklausomos advokatūros tradicijas, paremtas tarpusavio santykių demokratiškumu, kolegiškumu ir nepriekaištingu elgesiu. Dirbdama advokate įgijau net tik teisinių žinių, nesančių teisės vadovėliuose, bet ir kantrybės bei išminties taikyti įgytas žinias praktikoje.

Advokatas, mano nuomone, tai ne tik profesionalus teisininkas, gebantis sklandžiai ir argumentuotai pateikti savo išvadą, bet ir sąžiningas plačios erudicijos žmogus, mokantis išklausyti kiekvieną ir, esant reikalui, jam patarti ar paguosti, nes kartais tiesa yra svarbesnė už laimėtą bylą. Tokį advokatą norėčiau matyti visuomenėje. Linkiu advokatams atidumo, korektiškumo, rūpestingumo ir sąžiningumo savo profesinėje veikloje, nes pasitikėjimo santykiai su klientu galimi tik tada, kai jis neabejoja advokato garbe ir jo sąžiningumu. Nors gyvenimas nestovi vietoje, šios vertybės išlieka. Įstatymo raidė, pagarba žmogui ir profesinė garbė turi tapti tvirtais kiekvieno advokato veiklos principais.

Kiekvienam advokatūros bendruomenės nariui linkiu didelės profesinės sėkmės, ryžto, kantrybės ir neblėstančios energijos sunkioje, bet labai garbingoje advokato veikloje, saugant ir ginant kiekvieno žmogaus laisves ir teises.

Advokatė Audronė Bugelevičienė

Islandijos užsienio reikalų ministras

**Jonas Baldvinas
Hannibalssonas**

2018 m. Lietuvos advokatūros garbės ženklo kavalierius yra pavyzdys to, kaip vienas žmogus gali keisti ne tik kito žmogaus, bet ir visos tautos, ne tik Lietuvos, bet ir visų Baltijos valstybių likimą. Ir keisti tą likimą tik savarankiškumo, nepriklausomybės, teisybės ir teisingumo keliu. Lietuva 1990 m. kovo 11 d. padėjo teisinius pagrindus atkurdamą savo nepriklausomybę ir laisvę. Nepaėjus nė metams nuo nepriklausomybės atkūrimo paskelbimo ir mažiau nei mėnesiui po kruviniųjų sausio įvykių Vilniuje, Islandija 1991 m. vasario 11 d. suteikė Lietuvai teisinės gynbos instrumentą, pirmoji iš užsienio valstybių pripažindama Lietuvos nepriklausomybę. Už šio įžūliai drąsaus Islandijos žingsnio stovėjo jos tuometis užsienio reikalų ministras Jonas Baldvinas Hannibalssonas, nepabijojęs stoti silpnųjų pusėn ir nepaisyti tuo metu jau byrančios Sovietų Sąjungos vis dar esamų galių ar įprasto Vakarų valstybių atsargumo. Jo motyvacija buvo labai panaši į tą, kurią turi advokatas, gindamas silpnąjį ir nekaltąjį.

PRISIMINIMAS

„<...> Niekada neužmiršiu tų dienų, praleistų Vilniaus, Rygos ir Talino gatvėse bei aikštėse. Kaip tik ten aš pamačiau tautas – neapsiginklavusias, vienui vienas, pasiruošusias pasipriešinti didžiulei kariuomenės galiai dėl žmonių orumo, laisvės ir savigarbos. Man buvo didžiulė privilegija būti su jumis tomis nepamirštamomis dienomis.“

Jono Baldvino Hannibalssono mintys

2018 m. už nuoseklų ir atkaklų advokato vertybių puoselėjimą,
aukštų etikos standartų laikymąsi ir ilgametę praktiką
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Robertas Ivanauskas

Jis pirmasis Klaipėdoje ir vienas iš pirmųjų visoje Lietuvoje
įsteigė privačią advokatų kontorą, dvi kadencijas buvo
Advokatų garbės teismo nariu.

KALBA, PASAKYTA ĮTEIKIANT ADVOKATO GARBĖS ŽENKLO APDOVANOJIMĄ

Gerbiami Kolegos, nors esu savas tarp savų, nors jau daug metų priklausau advokatų bendruomenei ir šalia Jūsų jaučiuosi kaip namuose, tačiau vis tiek negalėčiau sakyti, jog šiandien nejaučiu jokio jaudulio. Nuoširdžiai sakau: jaudinuosi ne ką mažiau nei tada, kai prieš trisdešimt penkerius metus mane patvirtino būti advokatu. Įdomus sutapimas, bet tai įvyko taip pat gruodžio mėnesį, tik keliomis dienomis vėliau.

Taip, esu laimingas, kad radau savo vietą gyvenime, ir galiu didžiuotis tuo, jog nuo tada, kai užvėriau universiteto duris, iki šiol ištikimai tarnauju būtent šiai profesijai. Apie advokato darbą galėčiau kalbėti daug ir plačiai, tačiau dalydamasis savo patirtimi pasakysiu tik tiek, kad mūsų profesija buvo išskirtinė anais laikais ir tokia yra dabar. Mes laisvi gyventi savo galva su savo klaidomis ir sėkmėmis, su savo paklydimais ir atradimais, su savo sprendimais ir jų pasekmėmis. Viską, ką darome, ir viską, ką iš to gauname, mes užsidirbame patys ir niekam nieko nesame skolingi. Gal kas tars, kad tai nėra gerai, bet aš sakau, jog esu laimingas, kai darau tai, kas man patinka savo darbe. Tai ir yra laimės formulė, kurios mums daug kas gali pavydėti.

O dabar dėl apdovanojimo. Jau tiek metų gyvenu, o vis dar yra keistų ir nepatirtų dalykų. Štai, pavyzdžiui, kiekvienas ar bent daugelis žmonių yra daugiau ar mažiau imlūs įvairiems pagyrimams, ir aš – ne išimtis. Taip, gaudamas apdovanojimą patyriau daug teigiamų emocijų, ir tai gerai. Deja, jaučiu ir dvejopą, prieštaringą jausmą, nes šią džiaugsmingą akimirką girdžiu ir proto balsą, kuris man sako, kad galbūt tarp mūsų buvo ir yra labiau negu aš nusipelnusių advokatų, vertų šios pagarbos. Gal todėl, priėmęs šį apdovanojimą, ne tiek didžiuojuosi savimi, neįtikiu savo reikšmingumu, kiek esu dėkingas už man parodytą dėmesį ir gerą žodį, o svarbiausia – dėkoju už šią šventę. Būtent ji šiandien ir yra svarbiausia tiek man, tiek ir kiekvienam iš Jūsų.

Advokatas Robertas Ivanauskas

2018 m. už indėlį kuriant dabartinį Lietuvos advokatų etikos kodeksą, už aukščiausių kvalifikacinių reikalavimų siekį dirbant Advokatų egzaminų komisijos nariu, už išliekamąjį indėlį formuojant etikos vertybinius reikalavimus dvi kadencijas einant Advokatų garbės teismo nario pareigas, už nuoseklias pastangas tobulinant veiklos standartus dalyvaujant Drausmės komiteto veikloje Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Zenonas Naus

Advokato garbės ženklu buvau pagerbtas Lietuvos advokatūros šimtmečio proga organizuoto šventinio renginio „100 AČIŪ MOKYTOJAMS“ metu. Man asmeniškai svarbus ir malonus sutapimas yra tai, kad šį apdovanojimą gavau renginyje, kuriuo siekiama padėkoti ir pagerbti mokytojus, nes be jų pagalbos ir palaikymo daugelio mūsų svajonės liktų neįgyvendintos.

Pažintį su Lietuvos advokatūra pradėjau dar studijų Vilniaus universitete metais, mokslo bei probleminiais teisės klausimais bendraudamas su a. a. advokatais Isaaku Kaganu ir Grigorijumi Fišu bei daugiau nei 50 metų praktikuojančiu advokatu Algirdu Grinevičiumi. Sužavėtas advokato įvaizdžio, puoselėjau trapią viltį kada nors taip pat tapti advokatu.

Lemtingu mano gyvenime tapo susitikimas su a. a. advokatu doc. Algimantu Dziegoraičiu, kurį pažinojau kaip Lietuvos Respublikos Konstitucijos projekto rengimo darbo grupės narį, Konstitucijos metmenų, Pilietybės, Konstitucinio Teismo, Švietimo, Referendumo, Advokatūros ir kitų įstatymų projektų bendraautorių. Dalykinis pokalbis su šiuo pripažintu teisės autoritetu ir eruditu, oficialiai prasidėjęs jo darbo kambaryje, vėliau persikėlė į nuostabią keliančią advokato biblioteką, kur jaukioje foliantų apsupty vaišindamasis arbata ir diskutuodamas apie knygas ir teisę pasidalijau savo svajomis apie advokato darbą. Malonia staigmena tapo po keleto dienų išgirstas šio garbaus advokato kvietimas užsukti pokalbio ir neapsakomas džiaugsmas, kurį išgyvenau išgirdęs Algimanto pasiūlymą išbandyti advokato duoną atliekant pas jį advokato padėjėjo praktiką. Taip advokatas A. Dziegoraitis tapo mano Mokytoju, kurį su begaline pagarba pradėjau vadinti Patronu.

Patrono santykiai su mokiniais pasižymėjo atsidavimu mūsų ugdymui, taip pat tėvišku rūpesčiu dėl profesinio užimtumo, nuoširdžiu domėjimusi asmeniniu bei šeimos gyvenimu. Jo iškalba, erudicija bei gyvenimiška išmintis paliko neišdildomą įspūdį. Šio šviesios atminties advokato perteiktas požiūris į mūsų profesiją ir advokatų bendruomenės tradicijas suformavo profesinės etikos supratimą, profesines vertybes bei nuostatą, kad pirminis advokato veiklos tikslas yra ne jo paties materialinė gerovė, o pagalba žmogui. Kai baigiau advokato padėjėjo praktiką, mano šilta pažintis ir vaisingas bendradarbiavimas su Patronu prasitęsė profesinėje veikloje, Lietuvos advokatūrai steigiant ir leidžiant žurnalą „Advokatūra“, pedagoginėje veikloje Lietuvos teisės universitete (Mykolo Romerio universitete). Advokatas A. Dziegoraitis išliko man Mokytoju ir Patronu iki pat savo mirties 2007 metais.

Lietuvos advokatūros apdovanojimo ženklai įsteigti tik 2013 m., todėl man skirtą Advokato garbės ženklą dedikuoju savo Mokytojui, šviesios atminties advokatui Algimantui Dziegoraičiui (1939-05-24 – 2007-10-23).

2018 m. už principingą Lietuvos advokatūros tradicijų ir vertybių gynimą, už indėlį dirbant Advokatų egzaminų komisijoje bei savivaldos stiprinimą Advokatų tarybos veikloje Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Valentinas Staugaitis

*PALINKĖJIMAS
LIETUVOS ADVOKATŪRAI*

Advokatūrai linkiu šviesios ateities.

Advokatas Valentinas Staugaitis

2019 m. už nuoseklų indėlį puoselėjant ir stiprinant Lietuvos advokatūros vertybes dvi kadencijas einant Advokatų tarybos narės pareigas Advokato garbės ženklu apdovanota

advokatė

Eugenija Sutkienė

Garbės ženklas žymi tam tikrą asmens profesinės veiklos įvertinimą. Matyt, kiekvienos profesijos atstovas, kuriam įteikiamas toks ženklas, pajunta pasididžiavimą, kad yra profesijos brolių gerbiamas ir kad galimai paliko tam tikrą pėdsaką savo profesijoje. Tad gavusi Garbės ženklą ir aš išgyvenau visą spektrą tokių emocijų. Tai paskatino mane stabtelėti ir susimąstyti, kas gi per tuos kelis dešimtmečius vyko mano gyvenime. Pirmiausia pagalvojau, kad geriausia, kas įvyko mano gyvenime, yra advokato profesija. Apie ją niekada nesvajojau, į šią sritį mane atvedė kažkokia nematoma likimo ranka. Atvedė į tą vietą, kur galėjau realizuoti save ir jausti didžiulį pasitenkinimą atlikdama projektus, kurie turi išliekamąją vertę. Šios profesijos atstove tapau 1992 m., kai tiek šalyje, tiek pačioje advokatūroje buvo daugybė iššūkių, vyko didžiuliai pokyčiai. Teko labai daug dirbti, spėti vytis pokyčius ir dažnai juos paveikti dalyvaujant teisėkūros procese, vykdant makroekonominis projektus ir nuolat mokantis. Visada turėjau ambicijų būti stipriausiųjų lygoje, o tam, kad joje atsidurčiau, reikėjo ne vien tik teisinių žinių, bet ir gilintis į vadybos, ekonomikos, finansų bei apskaitos pagrindus, suprasti, kas yra moderni advokatūra, kaip ji keičiasi tarptautiniu mastu ir ką geriausio galima pritaikyti praktikoje. Atsigręžusi atgal suvoki, kad tai buvo sunki, kasdienių iššūkių kupina kelionė, iš esmės pakeitusi mano asmenybę ir savaip pakoregavusi mano gyvenimą. Be galo įdomi kelionė, kurios įvairiuose tarpsniuose turėjau unikalią galimybę dirbti su įmonėmis, klientais, patenkančiais į šimto stipriausių pasaulio įmonių sąrašą, prisidėti prie investicinių projektų, įnešusių ženklų indėlį į Lietuvos ekonomiką. Sutikau daug įdomių žmonių, kurie esmingai paveikė mano pasaulėžiūrą, aplankiau nemažai pasaulio šalių ir turėjau progą pamatyti, kaip dirba įvairių šalių advokatų kontoros, pabūti jų virtuvėse, iš jų išsinešti tam tikrų veiklos receptų. Nuolatiniis mano profesinio gyvenimo variklis buvo žinių troškimas ir suvokimas, kad mus supantis pasaulis sparčiai keičiasi. Dar paauglystėje gerai įsidėmėjau posakį iš L. Kerolo pasakos „Alisa kreivų veidrodžių karalystėje“: jei nori būti toje pačioje vietoje, turi labai greitai bėgti. Betgi ir toje pačioje vietoje nesinorėjo būti, norėjau būti kaskart vis žingsniu pirmiau už kitus... Tobulumo siekimas visais atvejais yra lenktynės su laiku, savimi ir aplink esančiu pasauliu. Tai sunkus, bet labai įtraukiantis procesas, o kai taip gyveni, sunku iš jo išsokti. Jei kas paklaustų, ar ką nors daryčiau kitaip, jei laikas grįžtų kelis dešimtmečius atgal, atsakyčiau – ne, nes tai buvo puikių galimybių, nuolatinių pokyčių bei atradimų metai, suteikę mano gyvenimui ne tik daugybę iššūkių, bet ir spalvų.

Kartą žymus advokatas, kolega iš JAV, paskaitęs mano gyvenimo aprašymą su nuostaba paklausė: „Ir visa tai tu spėjai per savo gyvenimą nuveikti?“ Šis klausimas mane suglumino, nes iki to momento net nesusimąstydavau, ar visa tai, ką nuveikiau savo profesinėje veikloje, yra daug ar mažai. Matyt, kažką nuveikiau, bet jaučiuosi daug komfortiškiau, kai mano darbus vertina klientai, profesijos broliai, visuomenė, kuriai irgi bandžiau skirti dalį savo lėšų ir laiko.

Ko norėčiau palinkėti savo kolegoms?

Mylėti advokato profesiją, nes be meilės ir tikėjimo, kad tai yra ta profesija, kuri jus „veža“ ir kurioje maksimaliai galite realizuoti save bei atnešti naudos kitiems, nuolatiniai iššūkiai bei spaudimas, kuriuos kasdien patiria advokatas, tampa nepakeliami. Šioje profesijoje reikia atsidavimo tarnauti klientui ir realiai norėti jam padėti. Gerbti savo klientus, mokėti juos suprasti. Daugelis klientų apklausų, mano nuostabai, parodė, kad toli gražu ne visi profesijos broliai girdi savo klientų problemas ir lūkesčius, o būtent advokato gebėjimą išgirsti klientą šie laiko dideliu privalumu. Nebijoti iššūkių, kurių kupinas advokato gyvenimas, ir neieškoti lengvų sprendimų. Kas kada nors kopė į kalnus, gerai supras, kad įveikęs kalno viršūnę gauni didžiausią dozę adrenalino, nepaisant nuovargio, ligų ar kitokių praradimų. Taip ir mūsų profesijoje – didžiausia adrenalino dozė gaunama įveikus tai, kas, regis, neįveikiama.

Taip pat linkiu geriau suvokti savo vietą profesijoje. Dažnai tenka girdėti, kad advokatai yra intelektualiausia žmonijos dalis, turinti aukštą savivertę. Taip ir yra, tik ta savivertė kartais būna ne visai pagrįstai aukšta. Posakis, kad esu labai geras (a), bet kiti apie tai nežino, geram advokatui netaikytinas. Deja, tokius pasakymus dažnai tenka išgirsti iš jaunesnių kolegų, vos prieš kelerius metus baigusią teisės studijas. Jie iš esmės yra puikūs žmonės, bet labai nekantrūs, norintys greitai padaryti karjerą kontorose, greitai tapti žinomi visuomenėje, prilygti stipriausiems. Aukšta savivertė ir maksimalizmas yra puikios savybės, padedančios siekti sėkmės, bet sėkmei būtini dar ir kiti ingredientai, kurie gal ir mažiau patrauklūs, tačiau reikalingi siekiant profesinio pripažinimo. Tai kantrybė, sunkus nuolatinis darbas, profesinis azartas, noras nuolat mokytis ir tobulėti. Tad siūlau niekada nepamiršti, kad mūsų darbų vertintojai ir teisėjai yra klientai. Kad mums sekasi, mes visi galime manyti tik tuomet, kai vykdydami savo misiją nuolat gauname aukščiausius vertinimus.

Kiekvienam linkiu įveikti savo aukštumas ir niekada nepasiduoti!

Advokatė Eugenija Sutkienė

2019 m. už nuoseklų ir atkaklų profesinį indėlį ilgame
advokato profesiniame kelyje bei jaunosios kartos ugdymą
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Jonas Ramutis Smilgevičius

Pagrindinė advokato taisyklė profesiniame darbe yra ta, kad jis turi „žiūrėti tikro sąžinės balso, visada laikydamas aukštą profesijos tikslą savo žvaigžde vadove; tai apsaugos jį nuo nukrypimo nuo dorovinio kelio“ (advokatas profesorius Petras Leonas).

Manau, kad šios Petro Leono mintys – geriausias palinkėjimas kiekvienam advokatui.

Advokatas Jonas Ramutis Smilgevičius

2019 m. už Lietuvos advokatūros vertybių atstovavimą bei indėlį dirbant Advokatų egzaminų komisijoje, dvi kadencijas einant Advokatų tarybos nario pareigas, taip pat dvi kadencijas vykdant

Europos advokatūrų ir teisininkų draugijų tarybos Lietuvos delegacijos vadovo pareigas, už Tarptautinės advokatų asociacijos tarybos nario pareigas bei už šiuo metu einamas Advokatų garbės teismo pirmininko pareigas Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Jonas Saladžius

Gerbiami Kolegos, veiklios ir intelektualios Lietuvos advokatų bendruomenės nariai, dar kartą nuoširdžiai dėkoju už Jūsų įvertinimą. Lietuvos advokatūra vienija advokatus, atsidavusius žmogaus teisėms ir teisingumui, o mūsų teisinė pagalba tapo prieinama, patikima, veiksminga ir pripažįstama klientų. Ypač vertinu tai, kad mes gebėjome įtvirtinti visuomenės gerovės, pagrįstos teisinės valstybės ir įstatymo viršenybės principais, pagrindus Lietuvoje. Tikiu, kad mūsų advokatų bendruomenė subrendo naujam proveržiui, kuris padės užauginti atvirą visuomenę bei užtikrins tvarią ateitį mūsų vaikams. Turime ne tik teisę, bet ir pareigą susivienyti ir padėti socialiai jautrioms grupėms ir asmenims, kurių teisės ir interesai pažeidžiami dėl autoritarizmo, ksenofobijos, rasizmo, homofobinių, seksistinių, antifeministinių ir kitų nepakantos formų. Visiems linkiu toliau kurti nepriklausomos ir stiprios Lietuvos advokatūros sėkmės istoriją, kuri pateisintų mūsų ypatingos profesijos vardą ir autoritetą.

Advokatas Jonas Saladžius

2020–2021 m. už ypatingus nuopelnus advokato profesijai:
ilgametę advokato praktiką, nuoseklumą ir
atkaklumą profesiniame kelyje, pagarbą savo profesijai,
jos ištakų puoselėjimą, atsidavimą ginti žmogaus teises –
Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

**Algimantas Antanas
Palijanskas**

PAMĄSTYMAI APIE ADVOKATO PROFESIJĄ

Manau, kad advokato profesija, kaip ir bet kuri kita, susiformuoja dar žmogaus vaikystės ar paauglystės metais. Tai atsitinka augančiojo tėvų, aplinkinių žmonių, mokytojų aplinkoje. Mano atžvilgiu – valstiečių vaiko, gimusio ir augusio giliame kaime (Balnoravos, dabar Beinoravos kaime, Smilgių valsčiuje, Panevėžio apskrityje, 1935-11-25), specialybę pranašavo kaimo dėdės ir tetos. Viena tokių pranašysčių – dar vokiečių okupacijos metais man įstrigusi giliai atmintyje kaip aiškiaregio, tegu ne Mesingo, pranešančio mano tėvams Salomėjai ir Petrui apie mano ateities likimą: „Tėvai, tas Jūsų šeimoje augantis 8-tas vaikas taps arba poetu, arba kunigu, arba advokatu...“ Būrimas pasitvirtino: 1964-02-01 tapau Plungės juridinės konsultacijos advokatu. Būrėjas buvo laimingas.

PARENGIMAS ADVOKATO PROFESIJAI

Advokatas rengiamas įdedant į jį žinių kaip į muzikantą, kad jo sakomos atstovaujamosios ir ginamosios kalbos klausančiųjų būtų suprastos, kaip daktaro, kad gydytų ateityje klausančiuosius, kaip šachmatininko, kuris turi kiekvieną ėjimą apmąstyti, kad nepražudytų savo atstovaujamojo ar ginamojo likimo... Šiam darbui savo žinias, laiką ir kantrybę aukojo mano stažuotės Vilniaus juridinėje konsultacijoje vadovai. Pirmasis vadovas buvo advokatas Petras Kiškis. Jis buvo kalbėjęs su rašytoju Baliu Sruoga vokiečių koncentracijos stovykloje. Mano vadovas pasirūpino, kad stažuotės metu galėčiau dalyvauti slaptame teismo posėdyje ir mokytis iš vykstančio proceso. Trečias vadovas buvo advokatė Ruginienė. Stažuotė tęsėsi nuo 1963-08-01 iki 1964-02-01. Jei pirmieji vadovai stažuotojui pastabų neturėjo, tai pastaroji po mokinio ginamosios kalbos išsakė savo nuomonę: „Palijanskai, žiūrėk, kad save apsigintum...“ Ačiū buvusiems vadovams už suteiktas žinias rengiant mane advokatu. Jų mokslas nenuėjo veltui. Vadovų parengto advokato kalbos, pasakytos 2-ų žudikų baudžiamosiose bylose, 2-ąją bylą nagrinėjant tuometinio Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išvažiuojamojoje sesijoje Šilutės mieste, rado salėje sėdinčių žmonių atgarsį – po advokato kalbos pasigirdo plojimai. Buvo prašoma netaikyti prokuroro prašomos mirties bausmės. Nuosprendžiu ji nebuvo taikoma. Taip pat ir su pirmąja byla Plungės teismo išvažiuojamojoje sesijoje. Advokatui kartu su ginamuoju tenka išgyventi jo likimą.

POŽIŪRIS Į GYNĖJO PROFESIJĄ

Tai nenutrūkstamas naujų žinių įgijimas, nuolatinis asmenybės tobulėjimas. Manau, jog advokatas visada turi prisiminti graikų filosofo Sokrato teiginį: „Tiesa – tai auksas. Jos ieškoti visiems privalu.“ Advokatui tai daryti būtina. 1958–1963 m. Teisės fakulteto civilinės teisės dėstytojas Jonas Žėruolis studentams sakė: „Teisinių sąžinė turi būti švaresnė už kalnų sniegą.“ To savo kolegoms ir linkiu gyvenime.

Advokatas Algimantas Antanas Palijanskas

2020–2021 m. už ypatingus nuopelnus advokato profesijai:
ištikimybę advokato pašaukimui, asmeninį profesinės garbės ir
padorumo standartų pavyzdį advokatų bendruomenei –
Advokato garbės ženklą apdovanotas

advokatas

Arvydas Vaclovas Laurišas

Esu didžiai sujaudintas dėl šio advokatų bendruomenės sprendimo. Širdyje nesutinku su tokiu sprendimu, nes nesu vertas šio apdovanojimo.

Daug metų bandžiau gyventi kartu su bendruomene, man rūpėjo visi advokatūros reikalai. Labai džiaugiausi ir žavėjausi kolegų pasiekimais ir negalėjau klausyti pranešimų apie prievartos aparato „darbus“ prieš konkrečius advokatus ar visą mūsų bendruomenę.

Mano indėlis galėjo būti didesnis ir aktyvesnis, jei ne mano akių šviesos stoka. Esu labai dėkingas Tauragės ir kitiems Kolegoms, o ypač savo šeimai, kurie man padėjo įveikti sveikatos negalias ir palaikė mane nelengvame advokato darbe.

Teisingumo deivė Temidė vaizduojama kaip akla, vykianti teisingumą.

Teisingumas ir tiesa mūsų profesijoje yra esminiai kriterijai, kurių privalome siekti. Mūsų darbo ypatybė – nepakenkti savo klientui. Manau, kad tam reikalinga didžiulė psichologinė ištvermė ir aukšta bendravimo kultūra.

Gerbiamieji Kolegos, noriu padėkoti už man suteiktą garbę būti įvertintam ir apdovanotam. Linkiu ištvermės ir kantrybės sunkiame Jūsų darbe, profesinės pažangos, vienybės ir sveikatos. Tegu visada Jūsų kelių lydi šviesa.

Advokatas Arvydas Vaclovas Laurišas

2020–2021 m. už ypatingus nuopelnus advokato profesijai ir bendruomenei: nuoseklų ir atkaklų profesinį indėlį puoselėjant naujas advokato veiklos sritis, aktyvumą tarptautinėje teisininkų veikloje, už jaunosios kartos auginimą, ugdymą ir pilietines iniciatyvas – Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Rolandas Valiūnas

Mano gyvenimas su advokatūra susijęs jau daugiau kaip 30 metų, nors atrodo, kad dar tik vakar buvau jaunas nepatyręs advokatas, patirties besisemiantis iš vyresnių kolegų. Tuo metu mano mentorius Suomijos advokatų asociacijos prezidentas ir „Roschier“ vadovaujantysis partneris Tomas Lindholmas pasidalijo su manimi tokia išmintimi: „Rolandai, gyvenimas labai keistas. Tu atvyksti į įvairius Suomijos ar tarptautinės bendrijos renginius ir visada esi jauniausias. Tik staiga, be jokio įspėjimo, atvažiuoji ir pamatai, kad jau esi vyriausias.“ Šiandien labai gerai suprantu, ką Tomas turėjo omeny, nors toli gražu dar nesu vyriausias ir, tikiuosi, ilgai nebūsiu. Vis dėlto aplinkui nuolat matau daug energingų, intelektualių ir kūrybingų jaunų žmonių, iš kurių irgi galima pasimokyti, kaip, tikiuosi, ir jauni kolegos trokšta mokytis iš vyresniųjų. Mano gyvenime šalia tiesioginio advokato darbo visada buvo daug socialinės ir visuomeninės veiklos: dvi kadencijas esu buvęs Advokatų tarybos nariu ir pirmininko pavaduotoju, dvejus metusėjau IBA (International Bar Association) Europos forumo pirmininko pareigas, vis dar esu IBA advokatų kontorų valdymo komiteto pirmininku, Investuotojų forumo valdybos pirmininku, BMI valdybos pirmininku, Tailando garbės konsulu, Gydytojų paramos fondo valdybos pirmininku ir tai toli gražu ne viskas. Kai manęs klausia, kaip aš viską spėju, sąžiningas atsakymas yra „nespėju“. O visiems jaunesniems kolegoms palinkėčiau rasti visuomeninę ar socialinę veiklą. Jeigu ne mes, tai kas kitas padės visuomenei tapti geresnei, o Lietuvai ir Vilniui – tapti geresne vieta gyventi?

Esu dėkingas kolegoms už mano darbų įvertinimą ir visiems linkiu dirbti kartu dėl geresnės ateities.

Advokatas Rolandas Valiūnas

2020–2021 m. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei: aktyvų dalyvavimą advokatūros savivaldoje ir nuoseklų indėlį puoselėjant ir stiprinant advokatūros vertybes ir naujus advokato veiklos standartus, jaunosios kartos ugdymą, dalyvavimą tarptautinėje teisininkų bendruomenėje – Advokato garbės ženklu apdovanota

advokatė

Renata Beržanskienė

Dėkinga už man suteiktą Advokato garbės ženklą. Man tai reiškia labai daug, nes advokatūroje praėjo daugiau kaip 20 mano darbo metų. Nuo 2008 m. iki 2016 m. buvau Advokatų tarybos narė. Nors šiuo gyvenimo etapu ir nesu praktikuojanti advokatė, bet daug dirbu su advokatais ir darbe kasdien man praverčia advokato patirtis.

Advokatas – lot. advocatus – „pašauktasis“, nuo ad- („prie, link“) + vocō („šaukiu, pakviečiu“). Advokato vardas saugomas valstybės, tad ir kiekvienas, turintis šį vardą, turėtų jį taip pat saugoti ir branginti.

Linkiu kiekvienam advokatui didžiuotis šiuo vardu ir išlikti profesionalu.

Advokatė Renata Beržanskienė

Teisinės sistemos architektas, Konstitucijos kūrėjas,
Nepriklausomybės akto signataras, 2022 m.
Lietuvos advokatūra už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei,
už teisinės valstybės, demokratijos ir teisingumo stiprinimą
Lietuvos advokatūros garbės ženklą apdovanotas

prof. dr. Egidijus Jarašiūnas

Advokatas - kilni ir garbinga teisinė profesija, tai žmonių gynėjas, teisinis patarėjas, patikimas atstovas. Pirmojo po nepriklausomybės atkūrimo 1992 m. priimto Advokatūros įstatymo, kurio rengime teko ir man garbė dalyvauti, nuostatose buvo skelbiami tokie advokatų veiklos Lietuvos Respublikoje principai: konstitucinės teisės gintis garantavimas, advokato veiklos laisvė ir savarankiškumas, advokatų tarpusavio santykių demokratiškumas ir kolegiškumas, laisva korporacija, įstatymų ir profesinės etikos taisyklių laikymasis. Advokatūros teisinis reguliavimas keitėsi, tačiau minėti advokatų veiklos pamatiniai principai ir toliau yra tie patys. Kaip ir advokato - gynėjo, patarėjo, atstovo - vaidmuo, jo veiklos prasmingumas.

Esu be galo dėkingas už apdovanojimą Advokatūros garbės ženklu, toks advokatų bendruomenės įvertinimas labai jaudina. Leiskite palinkėti kuo didžiausios sėkmės kiekvienam advokatui jo veikloje, kuo didžiausios sėkmės visai advokatų bendruomenei.

prof. dr. Egidijus Jarašiūnas

2022 m. už aktyvų ir ilgametį dalyvavimą advokatūros savivaldoje,
už valstybės garantuojamos pagalbos koordinavimą, už indėlį
Advokatų garbės teismo veikloje, Drausmės komiteto veikloje,
nuoseklų Advokatūros vertybių ir aukštų advokato etikos standartų
puoselėjimą,

**už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų
bendruomenei Advokato garbės ženklui, apdovanota**

advokatė

Rasa Aurelija Kučinskaitė

Nuoširdžiai dėkoju visiems advokatų bendruomenės nariams už garbingą Lietuvos advokatūros apdovanojimą – Advokato garbės ženklą. Su Lietuvos advokatūra mane sieja 35-eri profesinės veiklos metai, tačiau ne tik tiesiogiai atliekant savo profesines pareigas, bet ir dalyvaujant Lietuvos advokatūros savivaldos veikloje. Šis Advokato garbės ženklas man yra itin svarbus kaip mano profesinio kelio įvertinimas.

Prieš daugelį metų Lietuvos advokatūros žurnale perskaičiau publikaciją apie iškilų Lietuvos advokatą Mečislovą Markauską, praktikavusį 1925-1944 m., kuris, be kita ko, buvo ir Steigiamojo Seimo narys bei publicistas, o vėliau - ištremtas į Sibiro platybes tremtinys. Man giliai įstrigo į širdį Mečislovo Markausko pateiktas idealus advokato apibūdinimas: „Kokios kvalifikacijos tam reikia? Visų pirma reikia turėti pakankamą bendrą, mokslinę ir specialią juridinę erudiciją. Tai yra advokato amato įrankis. Bet įrankio nepakanka, dar reikia mokėti tinkamai jį valdyti. Stipri logika ir graži minčių dėstymo forma yra būtinos sąlygos. Advokatas dirba tarp žmonių ir žmonėms, jam tenka turėti nuolatinį kontaktą su teisėjais, su teismo tarnautojais, su savo kolegomis, pagaliau su savo klientais. Todėl būtina jo pasisekimo sąlyga yra tinkamas taktas. Pagaliau advokato moralinė pusė ir jo nepalaužiama ištvermė kovoti dėl jam patikėtų apginti reikalų vaidina svarbų advokato profesijoje vaidmenį”.

Palinkėdama savo kolegoms advokatams profesinės sėkmės, norėčiau priminti, jog kiekvienas iš mūsų dirbame tarp žmonių ir žmonėms. Būkime žingeidūs, atkaklūs, ryžtingi, ištvermingi, sąžiningi, pareigingi, kantrūs, jautrūs ir garbingi advokato vardą puoselėjantys nelengvos profesijos atstovai ir siekime advokato idealo.

Nuoširdžiai Jūsų,
Advokatė Rasa Aurelija Kučinskaitė

2022 metų už aktyvų dalyvavimą advokatūros savivaldoje, už indėlį Advokatų tarybos veikloje, nuoseklų Advokatūros vertybių puoselėjimą, atkaklumą profesiniame kelyje, **už pagarbą savo profesijai, už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei Advokato garbės ženklą apdovanota**

advokatė

Irena Andriuškevičienė

Su dideliu dėkingumu priimdama Jūsų apdovanojimą – Garbės ženklą, kuris man labai daug reiškia, dėkoju Advokatams ir Advokatų tarybai už tokį aukštą įvertinimą.

Mieli kolegos, indėnų patarlė byloja: kalbėk, jeigu tavo žodžiai geresni už tylą. Ši sentencija aktuali ir advokatui. Advokato darbe kaip niekur kitur reikia pasverti savo žodžių prasmę bei atsakomybę ir suprasti, kad kalbame ne tik teisėjui ar visuomenei, bet taip pat ir žmogui, kuriam mūsų žodis reiškia tikėjimą, kad mūsų žodžiai bus išgirsti.

Advokatas turi būti drąsus, nebijoti kelti sudėtingų klausimų, kurių dažnas nenori girdėti. Žodžiai be drąsos – tai tik tuščio puodo skambėjimas.

Nelengvame, bet neabejotinai įdomiame profesiniame kelyje mums visiems linkiu drąsiai ieškoti tiesos ir kalbėti žodžius, kurie yra verti pertraukti tylą.

*Pagarbiai
Advokatė Irena Andriuškevičienė*

2022 m. už aktyvų ir ilgametį dalyvavimą advokatūros savivaldoje, už indėlį Advokatų garbės teismo, Advokatų tarybos veikloje, nuoseklų Advokatūros vertybių puoselėjimą, taikią ir pagarbią profesinę gynėjo laikyseną ir ištikimybę advokato pašaukimui apdovanotas

advokatas

Raimundas Lideika

Kam advokatui advokatūra

Viskas prasidėjo prieš daugiau nei 30-metį, kai 1990 metais prisidėjau prie advokatūros.

Tuo metu tokių garbingų apdovanojimų nebuvo, tuo metu advokatai dar nedėvėdavo mantijų, neegzistavo ir išsamus advokatų etikos kodeksas - tik žymiai trumpesnės advokatų profesinės etikos taisyklės. Tačiau bendruomenės kolegiškumas, savitarpio pagalba ir tada buvo didžiulė. Tuo metu tai buvo organizacija, kurios nariai buvo didžiai kolegiški, etiški, savų ilgamečių tradicijų besilaikantys ir nepaprastai laisvę mylintys bei naujai atkurtos valstybės Nepriklausomybę remiantys žmonės. Tai buvo tarpusavyje lygių, tikrų profesionalų organizacija. Buvo aišku, jog šioje organizacijoje neužsitarnausi nei antpečių, nei rangų, tik galėjai gauti vienintelę privilegiją - advokato vardą, suteikiantį nepaprastą galimybę padėti žmogui, dažnai nepagrįstai nuskriaustam ir pažemintam. Buvo didelė garbė prisidėti prie tokios bendruomenės.

Advokatūrai noriu palinkėti, kad toliau išliktų modernia organizacija, kurios nariai kartas nuo karto permąstytų, koks yra teisingas atsakymas į paprastą, bet svarbų klausimą: „Kam advokatui advokatūra?“. Ir būtų negerai, jei nors vienas advokatas, parimęs ties kliento bylos medžiaga, jaustųsi vienišas, pamirštas ir pagaltotas, kad advokatūra tik tam, jog advokatas žinotų, kur pervesti nario mokesčiai. Šį klausimą dar dažniau turėtų sau užduoti tie, kuriems mūsų visų valia yra perduotas advokatūros vairas.

Linkiu, kad advokatūra toliau išliktų tvirtas užnugaris ir atrama kiekvienam advokatui, kad būtų advokatų profesinės veiklos nepriklausomumo garantas. Ta veiklos laisvė ir parama reikalingos kiekvienam iš mūsų, nes atlikdami savo profesines pareigas neretai turime pasipriešinti ir valstybės institucijų represinėms ambicijoms, ir žmogaus teisių bei verslo laisvės ribojimams ar pažeidimams.

Dėkoju už įvertinimą ir iki susitikimų, brangūs kolegos, garbinguose ir teisinguose procesuose, kuriuose ir toliau kovosime už savo ginamųjų ir atstovaujamųjų teises ir interesus, iki pasimatymo bendroje veikloje advokatūros ir mūsų visų labui!

Advokatas Raimundas Lideika

2023 m. Lietuvos advokatūra už drąsą išlaikant Lietuvos nepriklausomybės siekį okupacijos laikotarpiu ir atgaivinant nepriklausomybės viltį Sąjūdžio metais, už bekompromisinę kovą ginant Lietuvos ir žmogaus laisvę Lietuvos advokatūros garbės ženklą apdovanotas

Kunigas, pranciškonas, buvęs antisovietinio pasipriešinimo dalyvis ir disidentas, publicistas,

Julius Sasnauskas

Ne vien teisingumas

Teisingumas – šventas dalykas. Valstybės pamatas, fundamentum regnorum, kaip skelbė didelis užrašas ant Teisingumo ministerijos pastato prieškario Kaune. Ten, kur teisingumas užgniaužiamas, kenčia žmogus, visuomenė serga ir išsigimsta. Netolima Lietuvos praeitis mums tai primena. Kurti, plėsti, palaikyti, ginti teisingumą yra tiek valstybės institucijų, tiek ir kiekvieno piliečio pareiga, uždavinys.

Būdamas tvirtas ir patikimas, teisingumas visuomet šaukiasi ir kitų dorybių. Principas akis už akį ir dantis už dantį – tai tik dalis teisingumo. Kita dalis – tai gailėstingumas, užtarimas, empatija. Teisė gintis nuo kaltinimų ir būti ginamam kitų yra sena kaip ir pats teisingumas. Todėl nuo amžių šalia teisėjo stovi advokatas.

Tiek profesionali advokatų bendruomenė, tiek ir visi kiti mūsų kasdienio gyvenimo advokatai ir advokatės atlieka nuostabų darbą, kad kiekvienas įstatymas būtų ne tik šalta raidė, bet ir dvasia – gydanti, gaivinanti, prikelianti. Ne tik bausmės kalavijas, bet ir ištiesta pagalbos ranka.

Istorija pilna pavyzdžių, kaip advokatai ir advokatės, atlikdami savo pašaukimą, gelbėjo žmonių garbę ir laisvę, net gyvybę. Ir tada teisingumas sužėri gražiausiomis savo spalvomis. Tada jis iš tiesų tampa ne tik valstybės, bet ir kiekvieno jos piliečio pamatu. Žmonių teisingumu.

Kunigo Juliaus Sasnausko mintys

2023 m. už aktyvų ir ilgametį dalyvavimą Advokatūros savivaldoje, Drausmės komiteto veikloje, nuoseklų Advokatūros vertybių puoselėjimą, atkaklumą profesiniame kelyje, už pagarbą advokato profesijai ir aukštų advokato etikos standartų puoselėjimą, už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei Advokato garbės ženklą, apdovanota

advokatė

Indrė Panavaitė

Labai dažnai mes būname – ir šiandien esame – tie ir tokie, kokie susiformuoja me dar jaunystėje ar net ankstyvoje vaikystėje. Nežinau, kas duoda impulsą būti vienokiu ar kitokiu žmogumi – gal perskaityta knyga, gal pamatytas filmas, gal kuri nors tėvų pastaba ar mylimo mokytojo žodis, tačiau su ta svarbia mintimi taip ir einame per gyvenimą. Neatsimenu, kas man davė tą impulsą, bet visada jaučiausi gyvenanti su padidintu teisingumo ir atsakomybės jausmu. Žinau, kad mūsų tokių yra labai daug, visgi tas nuolatinis pareigos jausmas kartais motyvuoja, padeda, o kartais ir trukdo – „pakiša koją“. Su šypsena galiu prisiminti, jog dirbant su klientais, jiems atstovaujant yra tekę išgirsti pastabų, kad advokate, jūs per dažnai mums skambinate, per daug mūsų klausiate, tuo pačiu – per daug iš mūsų reikalaujate ir mes jau pavargome tiek daug dirbti, jūs esate pernelyg reikli. Taigi ir tokia yra bei gali būti ši profesija.

Yra ir dar vienas aspektas - truputėlį kitoks, gal būt daugiau susijęs su mano asmeniniu šios profesijos suvokimu. Prieš daug metų dirbdama su Vilniaus universiteto Teisės klinikos studentais iš jų išgirdau tokį klausimą – „advokate, kas apskritai yra ta advokatūra, koks tai darbas? Ar lengva, ar paprasta būti advokatu? Kaip yra iš tiesų?“. Aš atsakiau, kad nežinau, kaip jaučiasi kiti, bet man kiekviena diena šioje profesijoje yra tarsi egzaminas, kiekviena byla – tikras egzaminas. Kiekvienam egzaminui ruošiesi, dėl kiekvieno iš jų jaudiniesi ir išgyveni. Kiekvienas ėjimas į teismą yra didžiulė atsakomybė – ir už žmogų, kurį gyni ar atstovauji, ir už save, kaip advokatą, ir už tą veiklą, kurią daugelį metų vykdai kiekvieną dieną. Kartais pavyksta tą egzaminą išlaikyti geriau, kartais ne taip sėkmingai, bet visada svarbu dėti visas pastangas, būti moraliu, sąžiningu, atsakingu. Šis apdovanojimas, matyt reiškia tai, kad tą egzaminą laikiau ir tebelaikau galbūt neblogai, tikiuosi, kad taip bus ir ateityje.

Advokatė Indrė Panavaitė

2023 metų už aktyvų ir ilgametį Advokatūros tradicijų, nuoseklų vertybių puoselėjimą, už advokatų ir advokatų padėjėjų telkimą Tauragės regione už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Piotras Orlovas

Advokato veikloje svarbu ugdyti bendravimo su klientais, kolegomis, teismų proceso dalyviais įgūdžius. Bendravimas arba komunikacija – tai savo minčių perdavimas kitam. Tinkamas bendravimas labai svarbus advokato praktikoje. Svarbu mokėti bendrauti tiek verbaliai, t.y. perteikiant informaciją žodžiais ir balso tonu, tiek ne verbaliai – naudojant gestus ir veido išraiškas. Svarbu, kad bendraujant būtų reiškiamas pagarba kiekvienam žmogui, klientui – ginamajam ir nukentėjusiajam baudžiamojoje byloje, atstovaujamajam civilinėje byloje, oponentui, teismui ir kiekvienam proceso dalyviui. Tinkamas ir pagarbus bendravimas suteikia galimybę nagrinėjant civilinį ginčą rasti šalims priimtina sprendimą ir bylą užbaigti taikiai abiem šalims priimtinomis sąlygomis. Ginant asmenį, kuriam pareikšti įtarimai ar kaltinimai, geras ir nuoširdus bendravimas padeda įsigilinti į įvykusio nusikaltimo priežastis ir surasti optimalų ir naudingiausią klientui gynybos būdą.

Advokatui nuolat savo darbe tenka bendrauti su pačiais įvairiausiais žmonėmis, sprendžiamos įvairios situacijos. Advokatui tenka atremti kai kurių asmenų skundus, nepagrįstus prašymus, atlaikyti netgi kai kurių asmenų pyktį. Tokiose situacijose gali pagelbėti komunikacijos proceso išmanymas, sugebėjimas išklaudyti, tinkamai pasakyti „ne“, mokėjimas valdyti savo emocijas, pozityvus bendravimas.

Linkiu kolegoms sėkmės ir kantrybės.
Advokatas Piotras Orlovas

2023 m. už nuoseklų Advokatūros vertybių puoselėjimą, taikią ir pagarbią profesinę gynėjo laikyseną ir ištikimybę advokato pašaukimui Advokato garbės ženklu apdovanotas

Advokatas

Povilas Jegorovas

Advokatu tapau dar gūdžiais tarybiniais laikais, kai advokatūra buvo tik toleruojama ir pakenčiama, bet jokių būdu ne skatinama ir ne gerbiama. Advokatūra tapo mano pirmoji ir vienintelė darbovietė. Kito darbo dirbti nemoku. Tada advokatūra buvo bene vienintele oficialiai veikianti organizacija, kuri bent šiek tiek galėjo padėti žmogui ir pakovoti už jo teises ir interesus. Tuo ji mane ir žavėjo ir tebežavi iki šiol. Toje sistemoje teko praleisti bene trečdalį profesinės karjeros. Po to sekė labai audringi virsmo metai iš tarybinės į Nepriklausomą Lietuvą. Advokatūra labai pasikeitė tiek kiekybine, tiek kokybine prasme, labai sustiprėjo, esmingai padidėjo jos vaidmuo visuomenėje. Tačiau nepasikeitė advokato pagrindinė misija – padėti žmogui ir pakovoti už jo teises ir teisėtus interesus. Nepriklausomai nuo įvairių politinių verpetų, įvairių išorinių aplinkybių, įvairių įtakų ir spaudimų. O iššūkių advokatui ir šiandieninėje Lietuvoje yra labai daug ir jie yra labai svarbūs.

Linkiu dabarties ir ateities advokatams nepasiklysti šiandieninėje labai įvairioje visuomenėje ir griežtai laikytis savo misijos ir kompasą gyvenime!

*Advokatas
Povilas Jegorovas*

2023 m. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai, ilgametį darbą Advokatų Garbės teisme, Advokatų taryboje ir praktikuojantis jau daugiau kaip 30 m., Advokato garbės ženklu apdovanotas

Advokatas

Edmundas Budvytis

Kolegos,

Jūsų valia patekus į šią garbingą galeriją, tariau keletą minčių apie Advokatą, jo vietą ir paskirtį gyvenime. Puikiai žinome žodžio Advokatas klasikinę reikšmę - „Pašauktas padėti“. Kas pašaukė? Tikiu, kad didžiąją dalį mūsų kolegų pašaukė teisingumo, sąžiningumo, doros siekis. To siekti gyvenime nėra paprasta. Paklydėlis pas advokatą ateina su savo viltimi, o kitos pusės Paklydėlis su savo viltimi nuėjo pas kitą advokatą. Kuris iš Advokatų bus tas „Pašauktasis padėti“? Pašaukti padėti mes darome viską, kad pasiekti taip vadinamo bylos laimėjimo. Manau, kad kartais didžiausias laimėjimas yra kada suprantamai, argumentuotai gali pasakyti klientui, kad kita pusė yra teisesnė. Tam reikia didelio profesionalumo, drąsos ir padorumo.

Tikiu, kad sąvoka „Pašauktas padėti“ savo esme yra daug platesnė nei ji atrodo iš pirmo žvilgsnio. Mes esame pašaukti padėti ne tik konkrečiam žmogui, bet padėti ženkliai platesne prasme. Advokatas pagal savo statusą privalo jausti atsakomybę už pilietinės bendruomenės, jo šalies gyvenimą ir likimą. Todėl mes turime drąsiai, profesionaliai kalbėti apie teisinės sistemos, visuomeninių santykių reguliavimo nuolatinį progresą. Tai nėra lengva, tačiau esame tam pašaukti. Vykdyti šią misiją galėsime tik būdami eruditais, profesionalais, padoriais, drąsiais ir, žinoma - profesionalais. Kviečiu kolegas tokiais būti ir amžinai tokiais išlikti.

Advokatas
Edmundas Budvytis

už indėlį į teisingumo procesus, teisės viršenybės, Lietuvos Respublikos Konstitucijos, Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos aiškinimą, akademinį konstitucinės doktrinos plėtojimą, skleidimą ir šių vertybių gynimą, žmogaus teisių puoselėjimą, asmeninį profesinės garbės ir aukštos kultūros standartų pavyzdį,
2024 m. Lietuvos advokatūros garbės ženklu apdovanotas,

teisininkas, teisėtyrininkas, Vilniaus universiteto profesorius, buvęs Konstitucinio Teismo teisėjas, teismo pirmininkas,

prof. dr. (HP) Egidijus Kūris

Geras advokatas derina savo veikloje teisės išmanymą ir vaizduotę, budrumą ir polėkį, apdairumą ir drąsą, profesionalumą ir pašaukimą, priedermę veikti kliento interesais ir rūpinimąsi viešuoju geriu, minties aiškumą ir jautrumą žmogui, kuris kreipėsi į jį pagalbos. Linkiu Lietuvos advokatams visuomet siekti šios darnos. Juk į advokatą, kaip į gydytoją, pagalbos kreipiasi ne tie, kam viskas sklandžiai einasi, o susiduriantieji su sunkumais. Neretai advokatas yra paskutinė viltis gyvenimo labirintuose paklydusiam, visas kitas viltis praradusiam žmogui, vienintelis dar likęs padėjėjas ir patarėjas, kuriuo jis gali tikėti ir pasitikėti, kuriam gali atsiverti. Todėl advokatui, kaip ir gydytojui, pirmasis priesakas yra: nepakenk! Taigi ir – neapvilki!

Tas pats priesakas galioja ir teisėjui. Savo profesiniame, taip pat ir teisėjo, kelyje sutikau nemažai profesionalių, aukštų etikos standartų besilaikančių ir empatiškų advokatų. Iš jų turėjau ko mokytis. Ir advokatas, ir teisėjas, kiekvienas savaip, siekia idealo – teisės viešpatavimo. Kaip ir kiekvienas idealas, šis taip pat yra nepasiekiamas – pagal apibrėžimą. Ir vis dėlto labai prasminga jo siekti, nes tik taip galima prie jo priartėti. Būtina, kad tarp kilnių advokato ir teisėjo profesijų būtų kuo daugiau supratimo.

Esu dėkingas Lietuvos advokatūrai už pagerbimą – apdovanojimą Advokatūros garbės ženklu. Jis mane labai įpareigoja.

*Nuoširdžiai,
prof. dr. (HP) Egidijus Kūris*

2024 m. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei, už principingą advokato profesinių vertybių puoselėjimą, Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Sigitas Židonis

Įteikiant man Garbės ženklą buvo paskelbta, kad aš juo esu apdovanojamas už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei, už principingą advokato profesinių vertybių puoselėjimą. Savikritiškai vertindamas savo veiklą per 40 metų vykdant nepaprastai garbingas advokato pareigas, padariau vienareikšmišką išvadą, kad nieko tokio ypatingo aš nesu nuveikęs. Per visus tuos metus tiesiog stengiausi kilnią advokato pareigą vykdyti sąžiningai, kai buvau renkamas į savivaldos organus – aktyviai veikti sprendžiant bendrus advokatūros reikalus. Mano veiklos credo visada buvo lojalumas savo klientams, korektiški santykiai su kolegomis advokatais, pagarbi laikysena visų teismo procesų dalyvių atžvilgiu. Atrodytų, jog visa tai yra tiesiog elementarūs dalykai, bet pasirodo, kad ir tuo galima užsitarnauti aukštą mūsų bendruomenės įvertinimą. Todėl, dėkodamas už aukščiausią Lietuvos advokatūros apdovanojimą, visiems mūsų bendruomenės nariams linkiu irgi principingai puoselėti profesines vertybes, būti aktyviais ne tik tiesioginėje profesinėje veikloje, bet ir kiek leidžia galimybės prisidėti prie visų mūsų bendrų pastangų toliau stiprinant ADVOKATŪRĄ, kaip nepriklausomą Lietuvos teisinės sistemos dalį.

*Advokatas
Sigitas Židonis*

2024 m. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei, už profesinės garbės standartų saugojimą ir indėlį ugdant advokato padėjėjus, Advokato garbės ženklą apdovanota

advokatė

Virginija Žukienė

Advokato profesinė veikla ypač dinamiška, kuo ji žavi ir tuo pačiu sąlygoja, kad ir advokatas negali sustoti, turi siekti žinių, mokytis, domėtis, tobulėti. Advokate esu trisdešimt metų ir esu dėkinga žmonėms, kurie paskatino rinktis advokato profesiją ir buvo profesinės veiklos mokytojai.

Didžiuojuosi ir dėkoju advokatų bendruomenei už profesinės veiklos įvertinimą apdovanojant Advokato garbės ženklą.

Advokatui taikomas mokslo cenzas, bet norint būti advokatu, vien jo neužtenka. Profesinėje veikloje reikalingas specialus pasirengimas, įvairių sričių žinios, kas bendrai įvardijama kaip kvalifikacija, ir būtent prie kvalifikacijos priskirčiau advokato profesinę patirtį, nuovoką, kūrybiškumą, išmintį, geranoriškumą. Manau, kad advokato darbą įprasmina ne jo laimėtų bylų skaičius, tačiau tinkamas žinių panaudojimas, kūrybiškumas, gebėjimas padėti klientui rasti situacijų ir problemų sprendimo būdus ar kompromisą.

Kiekvienas advokatas savo veikloje yra mokytojas jauniems advokatams, tik pradedantiems profesinės veiklos kelią ir čia norėčiau pastebėti – kad ir kaip dėl įvairių visuomenės pokyčių besikeistų advokato veiklos etikos standartai, advokato profesinėje veikloje žmogiškosios savybės, tokios kaip garbingumas, sąžiningumas, humaniškumas, inteligentiškumas, tikrai išliks.

Kiekvienam Kolegai linkiu sėkmingos profesinės veiklos. Nors advokatas savo veikloje nepriklausomas, linkiu mums visiems puikios kolegiškos bendrystės, pagarbos ir geranoriško bendradarbiavimo korporacijoje.

Advokatė
Virginija Žukienė

2024 m. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir advokatų bendruomenei, už profesinės garbės standartų saugojimą ir indėlį ugdant jaunąją kartą bei advokato padėjėjus, Advokato garbės ženklą apdovanota

advokatė

dr. Dalia Foigt - Norvaišienė

Kaip pasakė šveicarų psichologas ir psichiatras Karlas Gustavas Jungas, „Viso gyvenimo privilegija yra tapti tuo, kuo iš tikrųjų esi“.

Labai džiaugiuosi už šią suteiktą man privilegiją, tiesa, ne iš karto ją gavau.

Teisininko profesija man buvo nesvetima nuo vaikystės, paauglystės – mano Tėvelis baigė Kauno Vytauto Didžiojo universitetą Teisių fakultetą. Namuose buvo tarpukario Lietuvos garsių teisininkų knygų, paskaitų užrašų. Baigusi mokyklą, rinkausi tarp dviejų profesijų – gydytojo ir teisininko. Mačiau jose prasmę, misiją – padėti žmogui. Tuo jos man buvo panašios. Galų gale pasirinkau teisę. Esu labai dėkinga savo Tėveliui, kuris labai norėjo, kad aš įgyčiau platesnių žinių, negu sovietinė teisė ir „vakarų teisinių sistemų kritika“, ir patarė man skaityti Petro Leono, Mykolo Riomerio knygas, tik jokių būdu apie tai neprasitarti dėstytojams. Baigus teisės mokslus, nebuvo didelių galimybių rinktis konkretų kelią – mūsų kursą baigė apie šimtas absolventų, o advokatūroje vietų buvo tik trys ir nė vienos Vilniuje ar Kaune. Prisipažinsiu, labai norėjau tapti advokate, bet tam norui buvo lemta išsipildyti šiek tiek vėliau. Pabaigusi universitetą, pasukau į mokslą, parašiau ir apgyniau disertaciją apie retų ir nykstančių gyvūnų ir augalų rūšių teisinę apsaugą, Lietuvai atgavus nepriklausomybę ir atsiradus galimybei tobulinti žinias užsienyje, išvykau į Jungtinę Karalystę. Ten susipažinau su britų teisine sistema, stažavausi jų parlamente, vyriausybės įstaigose, teismuose ir advokatų kontorose. Vienoje kontoroje mane pakvietė dalyvauti kartu su jais konkurse Phare programoje, kaip aplinkos apsaugos teisės ekspertę. Konkursui reikėjo pateikti ekspertų darbo įkainį. Kai aš pasakiau savo mėnesio atlyginimą kurį gavau moksliniame institute, kolegos negalėjo atsistebėti, vis klausė, ar čia mano dienos ar valandos įkainis, aš vis kartoju, kad tai mėnesio. Tuomet taip ir pasakė: Jūs savęs negerbiate, jeigu turėdama tokią kvalifikaciją, mokėdama anglų kalbą, taip kukliai save vertinate. Grįžus iš stažuotės kartu su buvusiomis kolegėmis įsteigėme advokatų kontorą. Į advokatūrą įstojau be egzaminų, kaip teisės mokslų daktarė (tuomet buvo tokia galimybė) iš antro karto, nes mes norėjome, kad mūsų kontora turėtų pavadinimą, o advokatūra to neleido.

Tuomet buvo privaloma kiekvienam advokatui dalyvauti baudžiamosiose bylose, ginant socialiai jautrias visuomenės grupes – nepilnamečius, neįgaliuosius, kitataučius ir pan., negaunant už tai jokio atlygio. Nors specializavau si komercinės, tarptautinės, verslo teisės srityse, teko gilintis ir į baudžiamąją teisę. Prisimenu vieną bylą, kur aš gyniau jauną labai gražią romėnę nuo kaltinimų piniginės vagystės Kalvarijų turguje. Iki bylos teisme ji buvo sulaikyta Lukiškių kalėjime. Kai ją atvedė į teismo salę, jos ten laukė būrys tautiečių ir lietuviai mylimasis, kuriam ji iš karto puolė į glėbį- policininkai vos atplėšė. Ginamajai kalbai kruopščiai ruošiausi –

stengiausi parodyti visą romų bendruomenės gyvenimo tragizmą – niekas jų nenori priimti į darbą, visi jų šalinasi, jie neturi, kur gyventi, tai kas jiems belieka? Po mano kalbos ašaros riedėjo ir prokurorės, ir teisėjos skruostais, bet teisėja paskyrė mano klientei realią laisvės atėmimo bausmę, nes prieš tai mano klientė jau buvo kelis kartus nusikaltusi.

Kur kas geriau man sekėsi bylose su užsienio elementu. Teko Klientams atstovauti ES Teisingumo teisme Liuksemburge, tiesa, aš ten pirma atskridau, o mano lagaminas – tik kitą dieną, todėl iš tribūnos kalbėjau vilkėdama džinsus ir avėdama sportbačius. Gerai, kad nors mantiją lėktuvo salone laikiau. Kaip Lietuvos teisės ekspertei teko dalyvauti, nagrinėjant bylą Aukštajame Teisingumo teisme Londone ir atlaikyti dviejų dienų kryžminę apklausą (cross-examination).

Aš manau, kad advokatai turi pasižymėti tokiomis savybėmis, kaip empatija, drąsa, puiki iškalba, taktas, diplomatija, greita reakcija, elegancija (pastarosios pavyzdys – advokatas Kazimieras Motieka), sugebėjimas klausytis ir suprasti, darbštumas, kruopštumas, kantrybė, nuoširdumas. Ir, mano galva, kiekvienas advokatas privalo puoselėti tokias vertybes, kaip: pagarba, teisingumas, bendradarbiavimas, laisvė, nepriklausomybė, sąžiningumas, užuojauta, atsakomybė, atkaklumas. Kodėl tiek daug? Todėl, kad advokato profesija, be jokių abejonių – tai viena iš įdomiausių, seniausių ir svarbiausių teisinių profesijų. Neabejojama, kad geras advokatas – didžiulė vertybė ir kad tokį turėdamas (su juo tardamasis) gali gyventi žymiai saugiau ir ramiau. Todėl ir reikalavimai advokatams yra aukštesni, negu kitiems.

Aš manau, kad požiūris į advokato savybes, vertybes gali keistis, bet esminės būtinios vertybės tikrai išliks – daug kas priklausys nuo mūsų pačių, nuo advokatų, nuo advokatūros. Advokatai buvo reikalingi Senovės Romoje, jie bus reikalingi ir ateityje. Nors mūsų profesija ir konservatyvi, labai svarbu suprasti, kad turime neatsilikti nuo esminių pokyčių visuomenėje, valstybėje, ugdyti platesnį požiūrį kad ir į advokatų veiklos formas, neužsisklęsti savo „burbule“, netapti nepatrauklia organizacija jauniems žmonėms.

Ir pabaigai – palinkėjimas: Jūsų pasirinkimas labai teisingas, nesustokite, neskirkite kelio dėl takelio. Jūsų kelyje bus visko – ir sunkių akmenų, ir malonių kvapnių žiedlapių. Patikėkite, tik mūsų profesija suteikia tiek daug galimybių pažinti įvairiausias žmones, pamatyti, koks svarbus ir prasmingas yra Tavo darbas. Aš didžiuojuosi savo profesija. Ir Jums linkiu ją didžiuotis.

Advokatė
dr. Dalia Foigt Norvaišienė

Už Lietuvos valstybės Nepriklausomybės atkūrimo teisinį procesą, už konstitucinių vertybių įtvirtinimą, indėlį į teisingumo procesus, akademinį teisinės kultūros plėtojimą, jaunosios teisininkų kartos ugdymą ir teisinės valstybės vertybių sklaidą Advokato garbės ženklą apdovanotas

prof. dr. Jonas Prapiestis

Esu maloniai nustebintas ir nuoširdžiai dėkingas Lietuvos advokatūrai už apdovanojimą Advokato garbės ženklu. Šie mano žodžiai – tikri, atitinkantys mano mintis apie minėtą apdovanojimą. To patvirtinimui turiu, manau, unikalius argumentus.

Pirmiausia, jau nuo pirmųjų studijų Vilniaus universiteto Teisės fakultete (VU TF) metų galvojau, kad būtinai būsiu advokatu – gynėju baudžiamosiose bylose, nes jau tada supratau, kad įtariamieji, teisiausieji atsiduria prieš galingą valstybės baudžiamąją justiciją. Todėl jiems – „silpniesiems“ proceso šaliai būtina teisinė pagalba, siekiant, kad jų poelgiai būtų įvertinti ne iš jėgos, bet iš teisingumo, objektyvumo, humaniškumo pozicijų. Tapti advokatu skatino ir pirmuosiuose kursuose įvykę susitikimai su žinomais advokatais Valerijonu Šadreika, Kazimieru Motieka, Petru Kudaba ir kt. Man atrodė, kad būtent tokie turi būti teisininkai. Advokatai žavėjo savo intelektu, iškalbingumu, orumu ir kartu malonių bendravimu, neapsimestina pagarba mums, ką tik mokyklos suolą palikusiems. Deja, tuo metu – sovietiniais laikais net ir geriausiais pažymiais VU TF baigęs absolventas, turėjo labai menkas galimybes tapti advokatu. Patekimas į advokatūrą paprastai priklausė nuo teisingumo ministro ar net komunistų partijos Centro komiteto Administracinių organų skyriaus vedėjo sprendimo ir Advokatų kolegijos prezidento pirmininko pritarimo. Man tai buvo neįmanoma. Taigi mano svajonė tapti advokatu tuo metu ir užgeso.

1990 m. tapęs Aukščiausiosios Tarybos deputatu didžiavausi, kad mano vadovaujamoje nuolatinėje deputatų Teisinės sistemos komisijoje dirba ir signatarai garsūs advokatai Egidijus Jarašiūnas, Liudvikas Narcizas Rasimavičius (Rasimas), Valerijonas Šadreika. Žavėjausi jų giliu teisės supratimu, plačiu tikrovės suvokimu, darbštumu, patriotiškumu. Iki šiol jiems dėkingas už daugelį profesinių patarimų. Signatarais tapo ir buvę advokatai Kazimieras Motieka, Jonas Laučius, Česlav Okinčic. Taryboje dirbo ir deputatė advokatė Zita Šličytė. Dažnai Aukščiausiojoje Taryboje sutikdavau ir advokatą Algimantą Dziegoraitį, taip pat svariai prisidėjusį prie pirmųjų Atstatytos Nepriklausomos Lietuvos teisės aktų projektų, tarp jų ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos koncepcijos rengimo. Taigi advokatai tuo laikotarpiu buvo neabejotini autoritetai ir valdžios institucijose.

Tačiau įsimintiniausias bendravimo su advokatais laikotarpis buvo 1992–1996 m. Tuo metu dirbdamas teisingumo ministru ir privalėdamas vykdyti Lietuvos Respublikos Seimo 1993 m. gruodžio 14 d. nutarimu patvirtintose Teisinės sistemos reformos metmenyse įtvirtintą nuostatą, kad teismų ir visos teisinės sistemos reformas įgyvendina Teisingumo ministerija, susidūriau su advokatų trūkumu. Tokia situacija susidarė dėl to, nes iki 1995 m. sausio 1 d. turėjo būti įsteigti ir pradėti veikti nauji 5 apygardos teismai, Lietuvos apeliacinis teismas, likviduotas „senasis“ ir sudarytas „naujasis“ Lietuvos Aukščiausiasis Teismas. Buvo aišku, kad teisėjų

skaičius išaugs daugiau negu dvigubai, taigi atitinkamai daugiau reikės ir advokatų, kurių jau ir iki teismų reformos trūko. Tuo metu galiojęs Advokatūros 1992 m. rugsėjo 16 d. įstatymas, suprantama, pakeitė senąją jau minėtą sovietinę patekimo į advokatūrą tvarką, tačiau sunkiai įveikiamas advokatūros uždumas iš esmės išliko. Dėl to praktikuojančių advokatų skaičius augo labai lėtai ir toliau neatitiko teisinės pagalbos poreikių. Tačiau Teisingumo ministerijos siekams įstatyme įtvirtinti daugiau galimybių teisininkams tapti advokatais atkakliai priešinosi ne tik Advokatų taryba, bet iš esmės ir visa advokatų bendruomenė. Seime, žiniasklaidoje buvo aktyviai tvirtinama, kad Teisingumo ministerija siekia panaikinti advokatūros nepriklausomumą, ją vėl suvalstybinti ir pan. Tokių advokatų poziciją palaikė Aukščiausiasis Teismas, Generalinė prokuratūra. Tačiau netikėtai susidarė paradoksali situacija: vykstant audringoms diskusijoms Seime dėl Teisingumo ministerijos siūlomų Advokatūros įstatymų pataisų, kai kurios advokatų kontoros pradėjo streikuoti ir nedalyvauti teismų posėdžiuose. Ir taip buvo priešinamasi numatomi advokatūros reformai. O formaliu tokio elgesio pretekstu tapo iš Teisingumo ministerijos vėluojantys mokėjimai advokatams už jų teikiamą teisinę pagalbą pagal paskyrimus. Teismų veikla ėmė strigti. Tai labai padėjo Seimui nebedelsiant priimti Teisingumo ministerijos pateiktus Advokatūros įstatymo pakeitimus, suteikiančius daugiau galimybių teisininkams užsiimti advokato praktika.

Taigi mano apdovanojimą Lietuvos advokatūros garbės ženklu vertinu, be kita ko, ir kaip pripažinimą, kad Teisingumo ministerijos 1994-1995 m. vykdytos reformos tik sustiprino Lietuvos advokatūros vietą ir reikšmę mūsų valstybės teisinėje sistemoje.

Lietuvos advokatūrą taip pat galiu apibūdinti remdamasis ir savo, kaip Konstitucinio Teismo teisėjo, patirtimi, pavyzdžiui, bendradarbiaujant su advokatais Respublikos Prezidento Rolando Pakso apkaltos byloje, kurioje buvau pranešėju, taip pat stebint advokatų veiklą 2005-2017 m. dirbant Aukščiausiojo Teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėju, pirmininku. Įsitikinau bylų procesuose dalyvaujančių advokatų aukštu profesionalumu. Buvo akivaizdu, kad teismo posėdžiuose dalyvaujantys advokatai sąžiningai, kruopščiai pasiruošę: išstudijavę bylos medžiagą, giliai suvokia įstatymus, atkakliai, bet korektiškai pateikia savo argumentuotą poziciją ir t. t. Kartu buvo aiškiai matomas ir advokatų siekis maksimaliai išnaudoti įstatymo suteiktas galimybes apginti atstovaujamy asmenų teises ir teisėtus interesus. Pažymėtinas ir advokatų moralinis, psichologinis tvirtumas, orus vykdymas savo pareigos ginant net ir žmoniškumą praradusius, atgrasiausius nusikaltėlius. Taigi, neabejotina, kad tinkamai savo funkciją atliekantis advokatas – nepamainomas, vienas iš kvalifikučiausių pagalbininkų ir teismams, vykdančioms teisingumą.

Deja, šių dienų tikrovė tokia, jog vis daugiau mūsų teisinių institucijų vadovų, politikų (visų pirma įstatymų leidėjų) stokoja teisinių, politologijos, ekonomikos ir kt. žinių, būtinų jų priedermėms atlikti. Tai turi tiesioginę reikšmę ir priimamų įstatymų kokybei bei jų įgyvendinimui. Nuo to priklauso teismų ir kitų valdžios institucijų sprendimai, lemiantys šiuolaikinės demokratinės teisinės valstybės principo įtvirtinimo lygį. Nebus perdėta, jei tvirtinsiu, kad paskutiniaisiais dešimtmečiais mūsų valstybėje nuo konstitucinio teisinės valstybės principo tolstama ir kad šį pamatinį valstybės gyvavimo principą nuosekliausiai gerbia ir saugo advokatūra.

Todėl noriu palinkėti Lietuvos advokatūrai ir ateityje neprarasti nepriklausomumo, nepritrūkti ryžto ir drąsos vykdant savo profesinę pareigą ir kad advokatų profesinė veikla visada būtų teisingai suprantama bei tinkamai įvertinama.

Jonas Prapiestis
Vilniaus universiteto profesorius emeritas
2026 m. kovo 9 d.

Už aktyvų ir nuoseklų advokatūros vertybių, advokato profesijos, advokato vardo ir advokato etikos standartų puoselėjimą bei ištikimybę advokato pašaukimui, už principingą teisės profesionalo poziciją Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Vytautas Sirvydis

Nebijoti ir mylėti žmones

Pagrįstai sakoma, kad asmenybė yra daugiau nei profesija – bent jau taip turėtų būti. Yra išimčių, ir ši profesija yra advokatūra – ši tarnystė yra daugiau nei profesija, daugiau nei amatas ir daugiau nei gyvenimo būdas. Šioje tarnystėje nebus per ankšta nė vienai asmenybei; užsiimdamas tuo, kuo užsiimame, neretas kolega pasiekė ne tik profesinės, bet ir asmenybės brandos. Užsiimant kitais amatais, tas kelias į asmenybės brandą galėtų būti sudėtingesnis ir ilgesnis.

Ko gi reikia, kad ši tarnystė netaptų nepakeliama našta, kad klientai ir kolegos neatrodytų įkyriais ragintojais, o valdžios atstovai, oponentai ar teisėjai netaptų asmeniniais priešais?

Netrukdo advokatui aukštas profesinių žinių lygmuo, nuolatinis tobulėjimas amato dalykuose, psichologijos žinios, erudicija, kolegiškumas, teisinė intuicija, retoriniai sugebėjimai, empatija ir, suprantama, padorumas. Nekliudo kantrybė, matant kasdienybės chaosą ir neretai sutinkamą įstatymų leidybos, teisės taikymo bei aiškinimo absurdą, teismų praktikos nenuoseklumą. Padeda (kiek kartų stebėtas!) profesinis solidarumas, gebėjimas džiaugtis kolegų ir jų klientų pergalėmis. Deja, net ir kelių dešimčių puikių savybių, padedančių mūsų tarnystėje, nebus gana.

Deja, šių savybių vargu ar moko mokykloje ar universitete; bent jau pradinės šių savybių užuomazgos (kaip muzikantui klausa) yra daugiau įgimtos, nei lengvai įgyjamos; tačiau, mūsų gretose matydamas itin sėkmingų, šias savybes ištobulinusių kolegų (kai kurie iš jų jau gina kitose erdvėse), turiu iš ko mokytis, matydamas, kokie gi kuklūs mano paties pasiekimai.

Dėkodamas už tokį aukštą kuklių mano pastangų įvertinimą, visiems kolegoms noriu palinkėti stiprinti savyje šias savybes, teikiančias naudą klientams, visuomenei ir mūsų Lietuvai. Ginkime ir atstovaukime be baimės, mylėdami ir užtardami Žmogų – jei mes su žmonėmis ir už juos, tai nėra tokio chaoso, nėra tokios neteisės ir tokios savivalės, kurios kartu neįveiktume.

Advokatas
Vytautas Sirvydis

Už aktyvų ir ilgametį dalyvavimą advokatūros savivaldoje, už indėlį Advokatų tarybos veikloje, nuoseklų advokatūros vertybių puoselėjimą, pagarbą advokato profesijai ir šios profesijos tradicijoms Advokato garbės ženklą apdovanota

dr. Ingrida Krolienė

Priimti Advokato garbės ženklą man yra ne tik nepaprastai didelis asmeninis įvertinimas ir didžiulė garbė, bet ir gilus emocinis momentas. Šis ženklas man simbolizuoja ne tik laimėtas bylas ar sėkmingus teisinius procesus, bet ir įprasmina visus tuos metus, praleistus puoselėjant mūsų profesijos tradicijas ir vertybes, atsakomybę saugant advokato vardo garbę. Dėkoju Lietuvos advokatams ir Advokatų tarybai už įvertinimą.

Didžiuokitės savo profesija, tegul Jūsų argumentai būna aštrūs, sprendimai – drąsūs, ištikimybė advokato priesaikai – neabejotina, nes tos akimirkos, kai pastangos, strategija ir teisiniai argumentai padeda sugrąžinti žmogui jo laisvę, garbę, teisybę, prisideda kuriant sėkmingos veiklos pagrindus, yra didžiausi ir nepakartojami profesiniai apdovanojimai.

Dr. Ingrida Krolienė

Už aktyvų ir nuoseklų advokatūros vertybių stiprinimą, atkaklumą profesiniame kelyje, profesinę gynėjo laikyseną, už pagarbą advokato profesijai savo nuosekliame darbe Advokato garbės ženklu apdovanotas

advokatas

Arūnas Petrauskas

Nuoširdžiai dėkoju visai advokatų bendruomenei už man įteiktą garbingą Lietuvos advokatūros apdovanojimą – Advokato garbės ženklą. Tikrai džiugu, kad tavo darbas buvo pastebėtas bei įvertintas.

Būti advokatu – tai ne tik pasididžiavimas ir garbė, bet ir didžiulė atsakomybė. Džiaugiuosi, kad prieš daugelį metų tapau šios bendruomenės nariu, ir jei būtų galimybė, nedvejodamas vėl pasirinkčiau šį garbingą ir pilną iššūkių kelią.

Buvau liudininku, kaip augo ir stiprėjo Lietuvos advokatūra. Dabar sunku patikėti, kad, atrodo, visai neseniai Lietuvoje praktikuojančių advokatų skaičius nesiekė nei 300, o Vilniuje buvo vos trys advokatų kontoros. Šiandien advokatūra – kaip niekad brandi ir stipri bendruomenė. Savo kvalifikacija ir intelektiniu lygiu advokatūra yra didžiulis potencialas, kuris gali atlikti ir atlieka didžiulį vaidmenį ginant asmens teises ir laisves.

Advokatų tarybai palinkėčiau ir toliau išlikti tuo garvežiu, kuris užtikrina advokatūros tvirtą ir stabilų judėjimą savo kelyje.

Savo kolegas raginčiau atsispirti nuo kasdieninės rutinos, įprastų štampų, nusistovėjusių taisyklių. Sugebėkime kiekvienoje byloje ir klientų interesuose rasti naują, nestandartinę idėją ar mintį, problemos sprendimo būdą. Manychiau, kad vienas iš mūsų darbo sėkmės stimulų yra būtent kruopštus ir nuoseklus darbas, nestandartinių sprendimų radimas, jų pagrindimas bei įgyvendinimas iki pergalės.

Sėkmės, mieli kolegos, daugiau optimizmo, pozityvumo, tolerancijos, tarpusavio supratimo bei pagarbos.

Advokatas
Arūnas Petrauskas

VISUOTINIO ADVOKATŲ SUSIRINKIMO

S P R E N D I M A S

DĖL LIETUVOS ADVOKATŪROS APDOVANOJIMŲ ŽENKLŲ SKYRIMO IR ĮTEIKIMO IR ADVOKATŲ TARYBOS PIRMININKO REGALIJŲ SUTEIKIMO NUOSTATŲ

2021 m. rugpjūčio 20 d.
Birštonas

Visuotinis advokatų susirinkimas **nusprendžia:**

1. Patvirtinti Advokatų tarybos teikiamus Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklų skyrimo ir įteikimo ir Advokatų tarybos pirmininko regalijų suteikimo nuostatus (pridedama);
2. Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklų skyrimo ir įteikimo ir Advokatų tarybos pirmininko regalijų suteikimo nuostatai įsigalioja 2021 m. rugpjūčio 20 d.;
3. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos advokatūros Advokatų tarybos 2013 m. spalio 17 d. sprendimą dėl Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklų nuostatų nuo 2021 m. rugpjūčio 20 d.

PATVIRTINTA

Visuotinio advokatų susirinkimo

2021 m. rugpjūčio 20 d. sprendimu

LIETUVOS ADVOKATŪROS APDOVANOJIMŲ ŽENKLŲ SKYRIMO IR ĮTEIKIMO IR ADVOKATŲ TARYBOS PIRMININKO REGALIJŲ SUTEIKIMO NUOSTATAI

1. Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklų skyrimo ir įteikimo ir Advokatų tarybos pirmininko regalijų suteikimo nuostatai (toliau – Nuostatai) apibrėžia Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklus, jų rūšis, nustato apdovanojimų suteikimo, netekimo, apdovanojimų ženklų įteikimo tvarką bei Advokatų tarybos pirmininko regalijų aprašymą, įteikimo bei naudojimo tvarką.

LIETUVOS ADVOKATŪROS APDOVANOJIMŲ RŪŠYS

2. Lietuvos advokatūros teikiamų apdovanojimų ženklų rūšys:

2.1. Advokato garbės ženklas. Šiuo ženklu apdovanojami asmenys, kurie yra pripažinti advokatais ir (ar) ilgą laiką buvo Lietuvos praktikuojantys advokatai ir Europos Sąjungos valstybių narių teisininkai, įrašyti į Europos Sąjungos valstybių narių teisininkų, turinčių teisę teikti nuolatinės teisinės paslaugas Lietuvos Respublikoje, sąrašą;

2.2. Lietuvos advokatūros garbės ženklas. Šiuo ženklu apdovanojami asmenys, kurie nėra įrašyti į Lietuvos praktikuojančių advokatų sąrašą.

ADVOKATO GARBĖS ŽENKLO SKYRIMO IR NETEKIMO PAGRINDAI BEI TVARKA

3. Advokato garbės ženklas gali būti skiriamas šiais pagrindais:

3.1. už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei;

3.2. už ypatingus nuopelnus žmogaus teisių apsaugos srityje ir (ar) teisinės valstybės, demokratijos ir teisingumo stiprinimui;

3.3. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir (ar) advokatų bendruomenei;

3.4. už ypatingus pasiekimus profesinėje srityje.

4. Advokatų taryba sprendžia, ar Nuostatų 3.1–3.4 punktuose nurodytais pagrindais skirti Advokato garbės ženklą savo iniciatyva, ar pagal pasiūlymą, kurį gali teikti advokatu pripažintas asmuo.

5. Advokato garbės ženklas skiriamas Advokatų tarybos sprendimu. Apie šį Advokatų tarybos sprendimą informuojamas advokatas, kuriam nuspręsta suteikti Advokato garbės ženklą. Advokatas turi teisę atsisakyti ženklo.

6. Advokato garbės ženklą įteikia Advokatų tarybos pirmininkas arba jo įgaliotas asmuo. Advokato garbės ženklas įteikiamas iškilmingai Visuotinio advokatų susirinkimo metu arba kitų Lietuvos advokatūros renginių metu. Advokato garbės ženklai skiriami ne dažniau kaip vieną kartą per metus ir ne daugiau kaip trims advokatams. Advokatūrai svarbių sukaččių metais Advokato garbės ženklai gali būti įteikti ir daugiau nei trims advokatams, neviršijant dešimties.
7. Kartu su Advokato garbės ženklu įteikiamas ir Advokato garbės ženklo pažymėjimas.
8. Praradus Advokato garbės ženklą ir (ar) pažymėjimą, dublikatas neišduodamas.
9. Advokato apdovanojimas Advokato garbės ženklu įrašomas į Lietuvos advokatūros apdovanojimų registrą ir į advokato asmens bylą.
10. Advokato garbės ženklu negali būti apdovanoti advokatai, turintys galiojančių drausminių nuobaudų.
11. Advokatas Advokatų tarybos sprendimu gali netekti Advokato garbės ženklo, jei-gu jis pripažįstamas kaltu padaręs nusikalstamą veiką, numatytą Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso nuostatose, nuo teismo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos.
12. Advokato garbės ženklu apdovanoti advokatai atleidžiami nuo įmokų, skirtų Lietuvos advokatūros funkcijoms atlikti, mokėjimo ir pareigos rinkti profesinės kvalifikacijos tobulinimo balus. Šis punktas taikomas ir tiems advokatams, kurie Advokato garbės ženklu apdovanoti iki šių Nuostatų įsigaliojimo. Advokatui, netekusiam Advokato garbės ženklo, šis Nuostatų punktas netaikomas.

LIETUVOS ADVOKATŪROS GARBĖS ŽENKLO SKYRIMO PAGRINDAI IR TVARKA

13. Lietuvos advokatūros garbės ženklas gali būti skiriamas šiais pagrindais:
 - 13.1. už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei;
 - 13.2. už ypatingus nuopelnus žmogaus teisių apsaugos srityje ir (ar) teisinės valstybės, demokratijos ir teisingumo stiprinimui;
 - 13.3. už ypatingus nuopelnus Lietuvos advokatūrai ir (ar) advokatų bendruomenei.
14. Advokatų taryba sprendžia, ar Nuostatų 13.1–13.3 punktuose nurodytais pagrindais skirti Lietuvos advokatūros garbės ženklą savo iniciatyva, ar pagal pasiūlymą, kurį gali teikti advokatu pripažintas asmuo.
15. Lietuvos advokatūros garbės ženklas skiriamas Advokatų tarybos sprendimu. Apie šį Advokatų tarybos sprendimą informuojamas asmuo, kuriam nuspręsta skirti Lietuvos advokatūros garbės ženklą. Asmuo, kuriam nuspręsta skirti Lietuvos advokatūros garbės ženklą, turi teisę šio apdovanojimo atsisakyti.
16. Lietuvos advokatūros garbės ženklą įteikia Advokatų tarybos pirmininkas ar jo įgaliotas asmuo. Lietuvos advokatūros garbės ženklas įteikiamas iškilmingai Visuotinio

advokatų susirinkimo metu arba kitų Lietuvos advokatūros renginių metu. Lietuvos advokatūros garbės ženklai įteikiami ne dažniau kaip vieną kartą per metus tik vienam asmeniui. Lietuvos advokatūros jubiliejiniais metais Lietuvos advokatūros garbės ženklai gali būti įteikti ir daugiau nei vienam asmeniui, neviršijant trijų.

17. Asmuo Advokatų tarybos sprendimu gali netekti Lietuvos advokatūros garbės ženklo, jeigu jis pripažįstamas kaltu padaręs nusikalstamą veiką, numatytą Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso nuostatose, nuo teismo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos.

18. Kartu su Lietuvos advokatūros garbės ženklu įteikiamas ir Lietuvos advokatūros garbės ženklo pažymėjimas.

19. Praradus Lietuvos advokatūros garbės ženklą ir (ar) pažymėjimą, dublikatas neišduodamas.

ADVOKATO GARBĖS ŽENKLO, LIETUVOS ADVOKATŪROS GARBĖS ŽENKLO IR GARBĖS ŽENKLO MINIATIŪROS APRAŠYMAS

20. Advokato garbės ženklas ir Lietuvos advokatūros garbės ženklas (toliau – Garbės ženklas) – tai paausuotas kryžius, dengtas baltu emaliu. Tarp kryžiaus galų yra keturios stilizuotos sidabro lelijos. Garbės ženklo viduryje virš kryžiaus – baltu emaliu padengtas sidabro skritulys su Lietuvos advokatūros simbolika. Ženklo dydis – 50 mm. Kryžius pritvirtintas prie baltos muaro juostos, kurios kraštuose simetriškai įaustos keturios skirtingo pločio aukso juostelės.

21. Garbės ženklo miniatiūra (toliau – miniatiūra) – toks pats, tik sumažintas garbės ženklas, kurio dydis 20 mm.

22. Garbės ženklai ir miniatiūros gaminami iš sidabro Ag 925, dengto auksu (galvanizavimo būdu).

23. Garbės ženklai ir miniatiūros dedami į baltos spalvos dėžutes su įspaustu Lietuvos advokatūros logotipu, kurių viduje yra Garbės ženklų ir miniatiūrų sertifikatas.

ADVOKATŲ TARYBOS PIRMININKO REGALIJOS

24. Advokatų tarybos pirmininko regalijos yra ypatingų iškilnių atributai.

25. Advokatų tarybos pirmininko regalijos gali būti nešiojamos iškilnių, švenčių, oficialių priėmimų ar Lietuvos advokatūros renginių metu, kai Advokatų tarybos pirmininkas viešai ir oficialiai atstovauja Lietuvos advokatūrai, taip pat Visuotinio advokatų susirinkimo metu.

26. Advokatų tarybos pirmininko regalijos įteikiamos Visuotiniame advokatų susirinkime, kuriame yra išrinktas Advokatų tarybos pirmininkas, visai jo pareigų vykdymo kadencijai.

27. Advokatų tarybos pirmininko regalijų aprašymas:

- 27.1. Grandinė – tai tarpusavyje sujungtos skirtingo paausiuoto metalo dalys. Vienos jų yra kvadratinės su reljefišku ornamentu, kitos – stačiakampės, dengtos mėlynu emaliu. Grandinės apačioje yra dar viena dalis, kurios viduryje auksuotas skritulys su reljefiška atversta knyga spindulių fone. Skritulį laikančios šoninės dalys dengtos mėlynu emaliu;
- 27.2. Prie grandinės pritvirtinta auksuota aštuonių stilizuotų lelijų žvaigždė. Žvaigždės viduryje įkomponuotas sidabro skritulys su Lietuvos advokatūros simbolika;
- 27.3. Grandinė gaminama iš sidabro Ag 925, dengto auksu (galvanizavimo būdu);
- 27.4. Grandinė laikoma tamsiai mėlynos spalvos dėžėje, pagamintoje iš odos pakaitalo. Grandinės ilgis – ne mažesnis kaip 610 mm, plotis – ne mažesnis kaip 380 mm, aukštis – ne mažesnis kaip 40 mm. Grandinės dėžės vidus pagamintas iš tamsiai mėlyno aksomo pakaitalo su paminkštinimu.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28. Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklai yra numeruojami.
29. Apdovanojimo ženklas yra įrašomas į apdovanotam asmeniui įteikiamą apdovanojimo ženklo pažymėjimą.
30. Apdovanojimų ženklų pažymėjimai yra registruojami Lietuvos advokatūros apdovanojimų ženklų registre.
31. Apdovanojimą priėmęs asmuo sutinka, kad Lietuvos advokatūra tvarkytų jo asmens duomenis Garbės ženklo suteikimo tikslais.
32. Advokato garbės ženklo, Lietuvos advokatūros garbės ženklo ir Advokatų tarybos pirmininko regalijų vizualizacijos pateikiamos Nuostatų 1–2 prieduose.

1 priedas

ADVOKATO GARBĖS IR LIETUVOS ADVOKATŪROS GARBĖS ŽENKLAS

Autorius N. Treinys

2 priedas

LIETUVOS ADVOKATŪROS ADVOKATŲ TARYBOS PIRMININKO REGALIJOS

Autorius N. Treinys